

Ikt. sz.: NBB-42/7-2/2022.

NBB-1/2022. sz. ülés
(NBB-1/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzetbiztonsági bizottságának**
2022. május 18-án, szerdán, 13 óra 07 perckor
az Országház Nagy Imre termében (főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	5
<i>Rogán Antal expozéja</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Rogán Antal válaszai</i>	15
<i>Határozathozatal</i>	20
<i>Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	21
<i>Szalay-Bobrovniczky Kristóf expozéja</i>	21
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	24
<i>Szalay-Bobrovniczky Kristóf válaszai</i>	29
<i>Határozathozatal</i>	31
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

1. Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Sas Zoltán (Jobbik) a bizottság elnöke

Halász János (Fidesz), a bizottság alelnöke

Kocsis Máté (Fidesz)

Lezsák Sándor (Fidesz)

Dr. Simicskó István (KDNP)

Dr. Molnár Zsolt (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Kocsis Máté (Fidesz) távozása után Halász Jánosnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Imre Bernadett bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt

Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmiminiszter-jelölt

Hajnal Miklós (Momentum)

Megjelentek

Dömötör Csaba államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda)

Papp Károly államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda)

Dr. Rédey Krisztina államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda)

Dr. Vidoven Árpád államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)

Vargha Tamás államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)

Dr. Maróth Gáspár nemzeti fegyverzeti igazgató

Dr. Béres János altábornagy, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat főigazgatója

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 07 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

SAS ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Meghívottak! Köszöntöm a Nemzetbiztonsági bizottság régi és új tagjait a ciklus első bizottsági ülésén, eredményes munkát kívánok mindenkinek. Az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságának ülését megnyitom.

Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy a miniszterjelöltek kinevezés előtti meghallgatására az Országgyűlés elnökének felkérése alapján kerül sor, tekintettel arra, hogy a miniszterelnök úr a miniszteri tisztségekre javasolt személyek kinevezés előtti bizottsági meghallgatását kezdeményezte a házelnök úrnál.

Tisztelettel köszöntöm körünkben Rogán Antal miniszterjelölt urat, államtitkár asszonyt, államtitkár urakat, és köszöntök mindenki mást is, aki személyes jelenlétével tisztelte meg a mai bizottsági ülésünket.

Elsőként a határozatképesség megállapítására kerítünk sort. A jelenléti ív tanúsága szerint a Nemzetbiztonsági bizottság minden tagja jelen van, helyettesítésre nem kerül sor. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Az előzetesen kiküldésre került napirendi javaslatunk két napirendi pontot tartalmaz: az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása, majd tervezetten 14 óra 30 perctől Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása következik.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki a napirendi javaslattal egyetért. Kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, egyhangú.

Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Tisztelt Bizottság! Következik a most elfogadott napirendünk szerinti meghallgatás. Javaslom, hogy először kerüljön sor a miniszterjelölt úr bemutatkozására, majd a tárcára vonatkozó elképzeléseinek ismertetésére, ezt követően a kérdések, vélemények következnek, végül a jelölt miniszterre történő kinevezésének támogatásáról fogunk dönteni.

Most átadom a szót miniszterjelölt úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

Rogán Antal expozéja

ROGÁN ANTAL miniszterjelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedi, akkor a bemutatkozás című részt kihagynám, mert szerintem arra talán ebben a formában már nincs szükség. Jó lenne, ha még lenne, de sajnos már nem itt tartunk több mint húsz év óta, úgyhogy ennek megfelelően inkább rátérnék rögtön arra, hogy miért is vagyok itt ebben a bizonyos mértékben bővült feladatkörben a Nemzetbiztonsági bizottság előtt.

Hadd kezdjem azzal, mert azt gondolom, ez nyilvánvalóan fontos, hogy megértsék, hogy ebben az új kormányzati struktúrában a Miniszterelnöki Kabinetiroda feladatkörei is változnak, és a struktúrában elfoglalt helye is változik. Ez azt jelenti, hogy teljes egészében a Miniszterelnöki Kabinetiroda válik a miniszterelnök kizárólagos munkaszervezeté, tehát mindazok az egységek, amelyek eddig ugyan közigazgatási értelemben segítették, a közigazgatási államtitkár asszony segítette a feladatok ellátását, de formálisan nem a Miniszterelnöki Kabinetirodához tartoztak, a

miniszterelnök közvetlen irányítása alá, azok az egységek mind a Miniszterelnöki Kabinetirodához tartoznak, és a miniszterelnök úr irányítási jogköreit rajta keresztül gyakorolja.

Ez azt jelenti, hogy a Miniszterelnöki Kabinetirodához tartozik ettől az időszaktól kezdve a Kormányiroda is, a Miniszterelnöki Kabinetirodához tartozik a miniszterelnök Programirodája, a miniszterelnök személyes irodája, tehát ahogy az angolok mondani szokták, a Private Office, tehát a miniszterelnöki iroda, és értelemszerűen idetartoznak az eddig ellátott feladatok, ez ki is bővül még több helyen. Én például dolgoznék azon, hogy a kommunikációs feladatok és az általános politikai koordináció mellé még felépítsek itt, a Miniszterelnöki Kabinetirodán belül egy országmárka-építéssel foglalkozó központot. Itt nem árulok zsákbamacskát, ezt a feladatot Szentkirályi Alexandrára szeretném bízni, mert szerintem kormányzóvívóként is kiválóan megoldotta a feladatát, és ezt a feladatot is el fogja tudni vinni.

Nálunk marad a turisztikai szektor, az e-közigazgatás, informatika és digitalizáció. Ez egy jelentősen bővülő feladatkör, ez gyakorlatilag azt jelenti - de szerintem erről a Gazdasági bizottságban fogok hosszabban beszélni -, hogy a digitális fejlesztésért innentől kezdve egy központ felel a kormányzaton belül, és ezek a feladatkörök teljes egészében átkerülnek a Miniszterelnöki Kabinetirodához. Nyilvánvalóan van elképzelésem arról, hogy ezt milyen szervezeti struktúrában oldjuk meg, ezt majd a Gazdasági bizottságban kifejtem.

Nálunk marad a Nemzeti Kommunikációs Hivatal, a Koncessziós Iroda, ami eddig is itt volt, teljes egészében idekerül a mozgóképszakma, az audiovizuális politika, a Nemzeti Filmintézet és az azokhoz kapcsolódó szabályozási kérdések is értelemszerűen, beleértve természetesen a médiaszabályozással összefüggő kérdéseket. A Miniszterelnöki Kabinetirodához kerül a Központi Statisztikai Hivatal felügyelete, a Miniszterelnöki Kabinetirodához kerül az elektronikus hírközlés, a médiaszabályozás és új feladatként a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok irányítása, a polgári hírszerzési tevékenység irányítása. Tekintettel arra, hogy ez az a feladatkör, ami miatt most itt ülök a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén, elsősorban erről fogok beszélni.

Hadd kezdjem azzal, hogy miért van erre szükség. Első helyen azt szeretném világossá tenni - mert szerintem ez a sok-sok év alatt talán nem mindig nyilvánvaló, csak azoknak, akik a jogszabályokat fejből tudják és alaposan olvassák -, hogy a mindenkor polgári nemzetbiztonsági szolgálatok nem egy miniszter szolgálatait, nem egy miniszter irányítása alá tartoznak; azok a kormány szolgálatait, és a kormány dönti el ezeknek a struktúrában elfoglalt helyét, attól függően, hogy éppenséggel a feladatkörük melyik részét tartja a legfontosabbnak. Ugye, 20 éven keresztül, tehát 1990 és 2010 között nem tartoztak a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok a Belügyminisztérium irányítása alá. 2010-ben erre azért volt szükség, mert akkor a legfontosabb kihívás a közbiztonság helyreállítása volt. A szó szoros értelmében kriminális állapotokat sikerült örökölni a Gyurcsány-Bajnai-kabinetek után, és ez az akkori bűnözési mutatókban nagyon drasztikusan meg is látszott. Nemcsak jogi szabályozásra volt szükség, hanem eredményes, hatékony és összehangolt fellépésre.

Ezért döntöttünk úgy, hogy szemben a korábbi hagyományokkal 2010-ben a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok felügyelete is, koordinálása is a Belügyminisztériumhoz kerül, és a fő feladatuk elsősorban a bűnüldözés és a bűncselekmények felszámolása. Szerintem ezt kiválóan megoldották a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok a rendőrséggel együtt az elmúlt 12 esztendőben, ezért a munkáért csak kalapot tudunk emelni: Magyarország ma Európa egyik

legbiztonságosabb országa, Budapest pedig Európa talán legbiztonságosabb városa, és ez annak köszönhető, hogy a 12 év alatt ez a munka kiválóan elvégzésre került.

Viszont most egy új időszak elé nézünk. Ez az évtized, ahogy ezt a miniszterelnök úr is elmondta a parlamentben, egy háborús évtized lesz. Az első és legfontosabb kihívás a háború és a háborúval összefüggő minden kérdés, ami pillanatok alatt rengeteg dolgot más megvilágításba helyez. Ez a legfontosabb veszély, mert a háború nemcsak a fizikai biztonságra nézve jelent veszélyt, hanem az anyagi biztonságra és az energiabiztonságra is. Tehát egyszerre veszélyezteteti egy szomszédunkban zajló háború a magyar emberek fizikai biztonságát, az ország energiabiztonságát és az emberek anyagi biztonságát. Ebből az következik, hogy az egész kormányzati szerkezetet úgy kell felállítani, hogy ezek a szempontok legyenek az első helyen; ez vonatkozik természetesen a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok feladataira is.

És most, amikor idekerülnek a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, tehát bizonyos értelemben a kormány a feladatellátásnál közelebb vonja őket a kormányzati központhoz, vagy bevonja őket a kormányzati központba, akkor azt tudom mondani önöknek, hogy a kormány világos elvárásokat is megfogalmaz a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokkal kapcsolatban.

A kormány nevében ezt három dologban tudom összefoglalni önöknek. Egyrészt határozottan azt várom el a polgári nemzetbiztonsági szolgálatoktól, hogy az elsődleges feladatuk legyen minden körülmények között Magyarország nemzeti szuverenitásának a védelme. Ez magyarul azt jelenti, hogy a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok számára mindig Magyarország legyen az első, a magyar emberek érdeke, a magyar gazdaság érdeke, a magyar érdek legyen az első. Ez mindent felülír a szó mindenféle értelmében, erre kell tekintettel lenni. A magyar emberek érdekeit, Magyarország érdekeit és Magyarország gazdasági érdekeit kell védeni, az energiabiztonságra kell odafigyelni, a fizikai biztonságra kell odafigyelni, és a magyar emberek anyagi biztonságát veszélyeztető kérdésekre kell odafigyelni.

A másik dolog, amit elvárok tőlük, hogy tartsák tiszteletben a magyar emberek április 3-án meghozott döntését. Ez azt jelenti, hogy mindent tegyenek meg azért, hogy Magyarország ne keveredjen bele a szomszédunkban zajló orosz-ukrán háborúba, és mindent tegyenek meg azért, hogy ne a magyar emberekkel fizetessék meg a háború árát. Ez azt jelenti, hogy elvárom a polgári nemzetbiztonsági szolgálatoktól, hogy minden olyan háborús propagandát, ami veszélyezteteti az ország biztonságát, azonosítsanak, tárjanak fel és lépjenek fel ellene, ne engedjék, hogy bármilyen provokációval az országot belekeverjék a háborúba. Azt várom el tőlük első helyen, hogy minden olyan törekvést, ami arról szól, hogy bármilyen információval vagy propagandával azt a hazug látszatot keltsék, hogy egyébként olyan politikát kell folytatnunk, aminek a végén a magyar emberek fizetik meg a háború árát, az ezzel kapcsolatos propagandát is tárják fel, mondják el nyíltan, hogy ezt ki csinálja, miért csinálja, milyen formában. Ez határozott elvárásom a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok felé, mert ez volt a magyar emberek döntése április 3-án, és ezt a döntést szerintem mindenkinek, beleértve a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat is, tiszteletben kell tartani.

A harmadik elvárásom az, hogy legyenek tekintettel az ország szövetségi rendszerére, és csak azon belül működjenek. Magyarország a NATO tagja, Magyarország az Európai Unió tagja, ennek megfelelően azt várom el, hogy ugyan a kétoldalú együttműködések rendkívül fontosak, de a szövetségi rendszer keretein belül, tehát a NATO-tagállamokkal, az Európai Unió tagállamaival cserélünk információt, velük működünk együtt. Itt most hozzátehetném Aszimovot parafrázálva, hogy természetesen mindaddig, amíg ez az első szabályt nem sérti, mert mindenhol, minden körülmények között Magyarország érdeke az első, a szövetségi együttműködési

rendszeren belül is. És azt hozzátenném még, hogy természetesen másféle országokkal való kapcsolatteremtés is elképzelhető, de ott egy szerepcsere van: ott nem az együttműködésé, hanem az elhárításé az elsődleges feladat. Tehát minden körülmények között tiszteletben kell tartani az ország szövetségi rendszerét, politikáját, és azon belül kell működni.

Ennek megfelelően természetesen bővíteni is szeretnénk a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok által ellátott feladatok körét, és be is kell vonnunk új szakembereket ebbe a munkába. Ez elsősorban azt fogja jelenteni, hogy a TIBEK feladatköre jelentősen bővülni fog, tehát egy nemzeti információs központot alakítunk ki, amely szélesebb körű feladatellátást és koordinációt végez, mint amit eddig a TIBEK megtett, és olyan szakembereket szeretnénk bevonni ebbe a munkába, akik a nemzetbiztonsági szakértelem mellett az elmúlt években tapasztalatokra tettek szert az energiabiztonság területén is. Ez elsődleges, mert ez lesz talán az egyik legfontosabb kihívás, amivel szembe kell néznünk. Ennek megfelelően természetesen lesznek átalakítások, ezekről a bizottság a megfelelő módon értesülni fog, hiszen ezeket a személyi kérdéseket és minden egyéb döntést a bizottság elé be kell terjesztenünk.

Szeretnék arról is beszélni, mert ezt egy fontos kérdésnek tartom, hogy miért ül itt mellettem Papp Károly államtitkár úr. Azért ül mellettem, mert őt kértem fel ennek a feladatnak a közvetlen ellátására és irányítására, és azért őt kértem fel, mert azt gondolom, hogy az elmúlt 12 év munkája arra predesztinálja őt is személy szerint, hogy rendelkezik annyi tapasztalattal - és erre a tapasztalatra most szükség van -, hogy az új feladatok irányába úgy terjessze ki a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok működését, hogy közben minden korábban ellátott feladat nem sérül, és azokban a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok továbbra is a legjobban tudják végezni a dolgukat.

Itt szeretném azt elmondani önöknek, hogy ezek a biztonsági kihívások, amelyek itt előttünk állnak, és amelyeknek egy része, majd meglátjuk, közbiztonsági természetű is lesz, nem fognak véget érni a háborúval. Tehát legyünk azzal tisztában, hogyha a háború véget is ér, az nem jelenti azt, hogy a háborús évtized következményei véget érnek. Ha csak megnézzük, hogy itt milyen következmények lehetnek, akkor talán érdemes arról beszélni, hogy a háborús évtized véget érésével bőven előfordulhat az, hogy elindul az orosz-ukrán háború következményeként egy komoly menekülthullám, és a menekülthullámot kihasználva akár szervezett bűnözők is nagyobb csoportokban megjelennek. Több tíz ezer kiosztott lőfegyver van, amit most már inkább több száz ezerre becsülnék a szomszédunkban. Ez nyilvánvalóan azt jelenti, hogy ezeket nem csak ukrán védelmi célokra fogják felhasználni; ebből mindenkinek jut, több szervezett bűnözői csoportnak is, és Magyarország Ukrajna szomszédja. Tehát erre a kihívásra hosszabb távon is fel kell készülnünk.

Köztörvényes bűnözőket engedtek ki harcolni. Tétélezzük fel, hogy valóban a hazájukat fogják védeni, és ez talán 90 százalékban igaz is lehet, de engedtessek meg, hogy a maradék 10 százalékra is odafigyeljünk. Ez szintén a nemzetbiztonsági szolgálatok feladata lesz a rendőrséggel egyetemben. Külföldi harcosok jelentek meg a front mindkét oldalán, olyan zsoldosok, akik ki tudja, merre fogják venni az irányt, ha a háború véget ér. És mi vagyunk Ukrajna szomszédja. És súlyos a szervezett bűnözés különböző formáinak erősödése: emberkereskedelem, embercsempészet, illegális fegyver- és robbanóanyag-, lőszer-kereskedelem. És nyilvánvalóan együtt fog járni, ha kiosztották a fegyvereket, a szervezett bűnözés területi újrafelosztásával a háború végén. Erre is fel kell készülnie a polgári nemzetbiztonsági szolgálatoknak.

Ez tehát egyértelműen azt jelenti, hogy a háborút egy komplex kihívásként kell kezelniünk, amihez hozzátartozik a közbiztonság védelme, a gazdaságbiztonság, az energiabiztonság, az élelmiszerbiztonság, és még előkerülhetnek a pandémiával

összefüggő kérdések is, mert ahol emberek vándorolnak, ott járványok is vándorolnak. Tehát egy komplex feladatot kell ellátni, és erre a komplex feladatra fel kell készülni.

En ezt kértem Papp államtitkár úrtól. Abban állapodtunk meg egymással, hogy ebben a munkában tudunk együtt dolgozni, én számíthatok az ő tapasztalataira, és azt gondolom, ez azt fogja jelenteni, hogy a szolgálatok legalább olyan hatékonyan el tudják végezni a munkájukat, mint eddig, és az új feladatokra pedig új energiákat tudunk mozgósítani.

Végül engedjék meg nekem, mert tudom, lesznek majd ilyen kritikák, hogy elmondjam, hogy azért ami modellt most választunk, az a modell azért nem egyedülálló Európában és más országokban. Nézzük meg, hogy hol tartoznak a kormányzati központhoz, tehát közvetlenül a kancelláriához a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok! Ez így van Németországban, ahol a Bundesnachrichtendienst, tehát a BND feladata gyakorlatilag minden biztonságpolitikai szempontból releváns információgyűjtés, elemzések készítése, és ez a szervezet teljes egészében a szövetségi kancellári hivatal hatáskörébe tartozik. Franciaországban a nemzeti hírszerzési és terroristaelhárítási koordináció az elnöki hivatal részét képezi. Olaszországban a miniszterelnöki hivatal részét képezi az információvédelmi részleg, és ez a miniszterelnökség alá tartozó nagyobb olasz hírszerzési rendszer része, amelynek további tagjai, egyébként a hírszerzési államtitkár is van ott, egy köztársaságvédelmi bizottság működik, és még sorolhatnám. Spanyolországban a miniszterelnök tanácsadó részlegeként működik az ország nemzetvédelmi részlege, amelyet 2012-ben alakítottak. A Portugál Köztársaság információs rendszere, ami a portugál hírszerzés koordináló szerve, egyébként szintén a portugál miniszterelnök közvetlen fennhatósága alá, illetve az ő közvetlen hivatalához tartozik. Lengyelországban a miniszterelnöki kabinetiroda alá tartozik a lengyel kormány államvédelmi elemzőrészlege, nemzetvédelmi részlege, kibervédelmi részlege, valamint az adatkezelési részleg. Ugyanez van Görögországban is, ahol a nemzeti hírszerzési szolgálat szintén Görögország miniszterelnökének jelent közvetlenül, és a hivatalához tartozik. Az Egyesült Királyságban a nemzetvédelem és a hírszerzés egyébként szintén a Miniszterelnöki Kabinetiroda részét képezi. Izraelben a nemzeti hírszerző szolgálat, a MOSZAD egyébként a Miniszterelnöki Kabinetiroda 25 egységének egyikeként működik, és még tudnék jó néhány másik példát is mondani.

Tehát nem arról van szó, hogy egy olyan példát választunk, amely nemzetközileg ritka, épp ellenkezőleg: olyan példát választunk, amelyik nemzetközileg gyakori és elterjedt, és szerintem az új kihívások elsősorban ezt is indokolják, ezeket pedig szerintem világosan elmondtam önöknek. Persze, tudom jól, ilyenkor mindig politikai viták is vannak, szívesen válaszolok a politikai vitákkal kapcsolatos kérdésekre, de csak hogy lássák: a kormány döntését elsősorban a háborús évtizedből eredő okok és indokok indokolták, és ennek megfelelő elvárásokat is támasztunk a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok számára.

Elnök úr, szerintem nagyjából ennyi az, amit én el akartam most mondani. Nem gondolom azt, hogy feltétlen minden képviselőtársamat az vezérli, hogy az én mondanivalóm alapján tegyen fel kérdéseket, hanem bizonyára a saját kérdéseivel is jött, de ez majd kiderül a bizottsági ülés során, úgyhogy visszaadom a szót elnök úrnak.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük az elmondottakat a miniszterjelölt úrnak. Most pedig a kérdésekkel folytatjuk. Amennyiben a miniszterjelölt úrnak így megfelel, először összegyűjtenénk a kérdéseket, és egy csomagban válaszolná meg. Először a bizottság tagjai tehetik fel a kérdéseket, majd ezt követően a bizottságban képvisellel nem rendelkező, az országgyűlési törvény értelmében tanácskozási joggal rendelkező

frakciókvezetők által megbízott országgyűlési képviselők, jelen esetben Hajnal Miklós képviselő úr.

Ezek alapján kérdezem a bizottság tagjait, hogy kinek van kérdése. *(Jelzésre:)* Molnár képviselő úr! Megadom a szót.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Államtitkár Asszony! Miniszter úr valószínűleg elébe ment egy logikus kérdésnek, vagy már megérezte, vagy gondolatot olvasott, tisztelettel, mert valóban lehetett volna kezdeni azzal, hogy a kormányzati szerkezeten belül hogyan helyezkednek el a titkosszolgálatok, és készülhettünk volna itt egy komolyabb bírálatra is, hiszen a nemzetközi példák, amelyeket miniszter úr mondott, vegyesek: van, ahol a belügyi szervekhez és van, ahol a miniszterelnökséghez, a miniszterelnöki környezetbe tartoznak. Magam is komoly bírálatot fogalmaznék meg, de ennek komoly gátját az az egy tény jelenti, hogy ellenzéki oldalon is az elképzelésünk a miniszterelnöki környezetben helyezte el a nemzetbiztonsági szolgálatokat.

A második téma, amiről viszont miniszter urat kérdezném, hogy a nemzetbiztonsági célú titkos információgyűjtés jogi kereteinek átgondolása, ami sok bírálatot váltott ki az elmúlt években, szerepel-e esetleg az önök tervében, különös figyelemmel a sajtó munkatársaira is. Tehát lehet-e ezt átalakítani, vannak-e ilyen tervek, lehet-e mentesíteni ebben az esetben a sajtó munkatársait?

A második kérdést követi a harmadik. A titkosszolgálati és nemzetbiztonsági szervezetek területén, esetlegesen a polgári hírszerzés és a kémelhárítás, tehát az Alkotmányvédelmi Hivatal és az Információs Hivatal esetleges integrációja szerepel-e napirenden, és így, hogy a Miniszterelnöki Kabinetirodához, a miniszterelnök személyéhez közel kerültek, indokolt-e fenntartani a különbözöséget vagy a két párhuzamos struktúrát részben az Információs Hivatal és az Alkotmányvédelmi Hivatal között, vagy pedig a katonai területen korábban végrehajtott integráció útjára kívánnak lépni?

A TIBEK jogutódlásával kapcsolatosan azt kérdezném, hogy tervezik-e valamilyen módon mégiscsak az egyszerűsítését a nemzetbiztonsági szervezetrendszernek, ami az előző kérdésből is fakadt, és így, ha egy széttagoltabb rendszer bekerül mind egy irányítás, felügyelet alá, akkor indokolt-e fenntartani ennyi szervezetet, titkosszolgálatot, vagy valamilyen integráció szerepel-e a tervek között.

A Nemzetbiztonsági Kabinet jövőjéről is kérdezném tisztelettel miniszter urat, hogy ott mik az elképzelések, vagy mit lehet erről tudni, hiszen jelen bizottságot többször keresi meg a Nemzetbiztonsági Kabinet mentesítési kérelmekkel. Ezzel kapcsolatosan mik az elképzelések?

Az orosz-ukrán konfliktus, más néven az orosz agresszió kapcsán megnövekedett a térség kockázati, stratégiai jelentősége. Ezek sajnálatos tények, de ezek új kihívásokat jelentenek. Kérdezem, hogy költségvetési szempontból mik a lehetőségek, elképzelések ezekhez a megnövekedett feladatokhoz.

Ugyanez vonatkozik a kibervédelem területére is, ahogy évről évre a nemzetközi helyzet ezen a területen is egyre fokozódik. Milyen elképzelések vannak a hatékony, modern digitalizációval lépést tartó kibervédelmi fejlesztésekre, és ennek a költségvetési lábát is kérdezném.

Az energia- és gazdaságbiztonság területén felmerül az a kérdés - a TIBEK-jogutódlással kapcsolatosan említette miniszter úr, hogy itt feladatot kap majd a jogutód. Ezt az Alkotmányvédelmi Hivatallal koordinálva vagy milyen munkamegosztásban, mert ez a terület kiemelten fontos.

És amennyiben lehet ezt kérdezni, a továbbiakban a bizottság ülésén a miniszter úr személyesen, vagy az államtitkár úr útján képviselve, vagy az éves meghallgatáson

vesz részt csak. Ha ezek közül meg lehet már osztani ezt a tervet vagy ezt az elképzelést, akkor ezt kérdeznénk, hogy mik az elképzelések. Köszönöm szépen a lehetőséget.

Arról tájékoztatnám elnök urat is meg miniszter urat is, hogy a Nemzeti összetartozás bizottsága párhuzamosan ülésezik a Nemzetbiztonsági bizottsággal. Sziijártó miniszterjelölt úr meghallgatása megtörtént, Semjén Zsolté következik, ezért ha majd a miniszter úr válaszában kitér az általam feltett kérdésekre, akkor lehet, hogy nem tudok végig itt lenni, mert a másik bizottságban is vannak feladatok. Ez nem udvariatság, és nem Zrínyiként fogok kirohanni, hanem átmegyek a számomra legalább annyira fontos Nemzeti összetartozás bizottságának ülésére. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Simicskó István!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. Köszönjük az értékes tájékoztatót a miniszter úr részéről. Fontos, hogy az elképzelésekbe való beavatással a szakszervezet megfelelő információhoz jusson, hiszen valóban a biztonság alapérték, különösen, ha a szomszédságunkban háború dúl. Én a magam részéről támogatni tudom ezt a struktúrát, ezt a felállást, és sok sikert kívánok a munkájukhoz.

Egy kérdésem lenne, amely részben itt Molnár Zsolt részéről felmerült, de én úgy fogalmaznám ezt meg, hogy ebben a mostani helyzetben már mindig szükséges a koordináció és a kooperáció, tehát az együttműködés a nemzetbiztonsági területen dolgozó kormányzati szervek között. Mint volt honvédelmi miniszter és mint volt nemzetbiztonsági államtitkár mondom, hogy működött valamilyen fajta egyeztető testület. Ezt hol Nemzetbiztonsági Kabinetnek, hol Nemzetbiztonsági Munkacsoportnak neveztük, és mivel a problémák egyszerre jelentkeznek a polgári szférában, a civil világban és a katonai szférában is, valóban 2010 után összevontuk a két katonai szolgálatot, tehát a Katonai Biztonsági Hivatalt és a Felderítő Hivatalt. Akkor mindenki ódzkodott ettől, hiszen azt mondták, hogy tűz és víz, ugye, egy felderítő-hírszerző tevékenység és egy elhárító tevékenység egy intézményen belül nem fog tudni működni; de működik, szerintem egészen jól működik a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat. Az a lényeg, hogy az egyeztetésre egy fórumot, egy belső kormányzati struktúrát érdemes kialakítani. Nem tudom, hogy erre tudunk-e bármilyen szándékot most itt a nyilvánosság előtt elmondani.

Tehát magyarul: a Nemzetbiztonsági Kabinet léte, illetve ennek a koordinációnak az elvégzése, mind a katonai, mind a polgári szférából érkező információknak az összegyűjtése és a kormány munkáját ilyen módon információkkal, nyilván hiteles információkkal segíteni kulcsfontosságú lesz az elkövetkezendő időszakban. Tehát milyen szándékok vannak, amelyek elmondhatóak nyilvános ülésen? Döntően ennyi a kérdésem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más kérdés? *(Jelzésre:)* Kocsis frakcióvezető úr!

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak rövid hozzászólást szeretnék tenni, talán esetleg egy kérdést a végére. Azt köszönöm Molnár képviselő úrnak, hogy megemlítette, hogy az ő kormányzati struktúrájukban is korábban a miniszterelnök közelségében volt. Ugye, 2002 és 2006 között a Miniszterelnöki Hivatal látta el Magyarországon a titkosszolgálatok felügyeletét, úgyhogy éppen ezért nem példanélküli nemcsak Európa- vagy világszerte, de Magyarországon sem ez a struktúra.

Aki figyeli a bennünket körülvevő világ eseményeit, és meg is érti, tehát nemcsak nézi, hanem látja is, az pontosan tudja, hogy amit miniszter úr elmondott, az nem egy

miniszteri beszámoló része, hanem maga a valóság, tehát a szuverenitásvédelem, az azzal kapcsolatos támadások a következő évtized legnagyobb kihívásai közé tartoznak.

Annak is örülök, ahogy szintén Molnár képviselő úr az átszervezés mellett szóba hozta a kibertémát. Ugye, a nemzetbiztonsági kockázatok jelentős része a kibertérbe tevődik át folyamatosan, és ez kiegészül azzal is, miniszter úr, hogy az adatvédelem is egyre inkább felértékelődik a nemzetbiztonsági kockázatok szempontjából, ideértve azt is egyébként, hogy a mögöttünk hagyott időszak - most hívjuk ezt, mondjuk, kampányidőszaknak, de nem feltétlen ahhoz datálnám - mégiscsak hozott egy új jelenséget. A DatAdat-tal kapcsolatos ügyre gondolok, amely felveti azért a szükségességét annak, hogy a nemzetbiztonsági szerveknek a jövőben erre vonatkozóan is kell hogy legyen cselekvési tervük vagy legalább egy javaslatuk.

Itt személyes adatokról van szó, még akkor is, ha ez az informatika világában másképp értelmeződik, de az adatok védelme és a DatAdat-ügy hozta felszínre azt a problémát, miszerint a következő időszakban kiemelt figyelmet kell erre is fordítani majd, és nem lehet nem a nemzetbiztonsági kockázatok közé sorolni az adatvédelem kérdését is, ideértve egyébként a Molnár képviselő úr által felvetett kibervédelem kérdését is.

Úgyhogy a magunk részéről, azon túl, hogy nyilván támogatjuk a javaslatot, észszerű és jó javaslatnak is tartjuk, és a szuverenitás védelme, miniszter úr, amit ön is hangsúlyozott, nemcsak a gazdaság vagy a nemzetbiztonság szempontjából és nemcsak az ön által említett háború szempontjából, hanem látjuk a belpolitika folyását, abból következően a belpolitika világában is egyre inkább felértékelődik. Éppen ezért a szuverenitásvédelem nem egy Információs Hivatal vagy csak a Magyarország határain túl lévő világ, hanem a Magyarország határain belül lévő világnak is fontos része kell hogy legyen.

Ezzel csak azt szeretném mondani - lefordítanám magyarra, amit kissé bonyolultan most elmondtam -, hogy sajnos, a politikában is fellelhetőek azok a hangok, azok a nyilatkozatok, azok a politikai megfontolások és olyan civil szervezetek vesznek részt a magyar belpolitikában, amely szervezeteket külföldről finanszíroznak, és mégis itt fejtik ki a belpolitikai tevékenységüket, vagy vannak olyan médiafelületek, amelyek teljesen nyilvánvalóan külföldi szolgálatban állnak. Ezeknek a beazonosítása vagy legalábbis ismerete nélkülözhetetlen lesz, ha a szuverenitásvédelemről beszélünk.

Szóval, csak arra szeretném felhívni a figyelmet, erre bizonyára önök is felkészültek, és főleg tábornok úr - régi jó munkakapcsolatunk miatt megengedem magamnak, hogy megállapítsam, hogy tábornok úr egészen pontosan tisztában van ezekkel, de szerintem ez a bizottsági ülés alkalmas erre -, tehát újra és újra felhívjuk erre a figyelmet, és rögzítsük mint a következő évek kihívását. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Ha megengedi, miniszter úr, én is feltennék néhány kérdést. Nyilván, a megérzése tökéletes volt, mert ellenzéki képviselőként egy picit más jellegű kérdéseket fogok feltenni.

Az elmúlt kampány során több olyan eseményt is tapasztalhattunk, ami minimum szokatlan eszközökre, akár titkosszolgálati vagy ahhoz hasonló módszerekre enged következtetni. Ön egyértelműen a Fidesz kampányának és a kormányzati propagandának az egyik irányítója volt, most pedig a polgári titkosszolgálatokat felügyelő miniszter lesz, így engedje meg, hogy szakmai okokból néhány kérdést tegyek fel az esetleges összeférhetetlenség tisztázása végett.

Nem tartja-e visszásnak, hogy részben az ön által irányított kampányban olyan elemek is előkerültek, amelyek minimum olyan cégek jelenlétére utalnak, amelyek magán-titkosszolgálatként működtek, és hamarosan az elhárítandó feladatai közé fognak tartozni? Itt elsősorban a Városháza feltételezett eladásával kapcsolatban

elhíresült Anonymus-anyagokra gondolok, valamint több ellenzéki politikusról megjelent lejárató anyagokról beszélek.

Meg tudja nekem esetleg azt mondani, hogy ki vagy kik voltak azok, akik Jakab Pétert, a Jobbik elnökét esetlegesen megfigyelték és magánéletében vegzálták?

Miniszterként hogyan tudja garantálni, hogy a politikusok ellen folytatott, jogilag nehezen értelmezhető adatgyűjtő tevékenységet pártállásra tekintet nélkül felszámolja? Megjegyzem, kormánypárti politikusokról is készültek ilyen képek.

Miniszterként hogyan tudja majd elválasztani az ön által irányított szakterületeket? Konkrétan: a polgári titkosszolgálatoktól származó információk vissza fognak-e köszönni a sajtóban?

Végezetül: nem tartja-e nagy kihívásnak, hogy az egyébként megkérdőjelezhetetlen szakmai tapasztalattal rendelkező Pintér Sándor után veszi át ezt a feladatkört? Tisztán politikai szereplőként milyen személyes kompetenciákkal bír ezeknek a tapasztalatoknak a helyettesítésére? Köszönöm szépen.

Egyéb kérdés? *(Jelzésre:)* Hajnal Miklós képviselő úr!

HAJNAL MIKLÓS (Momentum): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm szépen, hogy mindannyian itt vannak. Ritkán van lehetőségünk a miniszter urat, miniszterjelölt urat személyesen kérdezni. Ugye, ez most törvényi kötelesség, szóval a törvényi kötelességért annyira nem kell köszönetet mondani külön, viszont nagyon reméljük, hogy esetleg a jövőben a törvényi kötelességen túl is lesz erre mód, és a miniszterek meghallgatásának a kötelező körén túl is lesz mód arra, hogy adott esetben vitázzunk, adott esetben kérdezzünk különböző kérdésekről.

Miniszter úr a médiának és a magyar nyilvánosságnak az egyik legbefolyásosabb szereplője, nyilvánvalóan a teljes kormánypropaganda arzenálja és még azon túlmutatóan is egy komoly proxyháborús arzenál fölött bír befolyással.

Én azt a kérdést szeretném feltenni, ha már Kocsis frakcióvezető úr itt feszegette ezt a kérdést és vádaskodást, hogy hogyan definiálná a miniszterjelölt úr a nemzetbiztonsági kockázat fogalmát, ugyanis önök, akár a Fidesz politikusaihoz, akár a kormánypártokhoz egyértelműen kötődő úgynevezett szakértők az elmúlt években a civil szervezeteket igyekeztek idegen érdekek ügynökeiként, nemzetbiztonsági kockázatként láttatni, pont úgy, ahogy Kocsis frakcióvezető úr is az imént tette, és ahogy ezt egyébként a putyini Oroszországban is alkalmazzák, pedig egyébként 2010 előtt önök még előszeretettel hivatkoztak a Gyurcsány-kormánnyal szemben a Helsinki Bizottságra, a TASZ-ra, a Transparency Internationalre, és most kicsit, ugye, ezt a retorikát kezdték újra az elmúlt években, amit Putyin is alkalmaz, és most mintha a médiával szemben is hasonló gondolatokat indított volna el.

Tehát a miniszterjelölt úr álláspontja érdekelne ebben a kérdésben, az ön alá tartozó propagandagépezet a civilek, a független újságírók lejáratásában, megbélyegzésében és eléggé kiterjedten az ellenségkép kreálásában évek óta jeleskedik. Szeretnénk remélni, hogy a propaganda-ellenségképgyártást nem hozza be a nemzetbiztonsági területre. Szóval, a nemzetbiztonsági kockázat definíciója lenne az egyik kérdésem, hogy ne csak politikai fogalomként dobálózzunk vele, hanem végre legyen ennek valós tartalma.

A másik kérdés. Nagyon örültem, hogy szóba került az energiabiztonság rögtön elsődleges prioritásként Magyarország nemzeti szuverenitása kapcsán. Azt kell mondjam, hogy egyetértünk az energiabiztonság kérdésében elvi alapon, mi is szeretnénk, hogy Magyarországon energiabiztonság legyen, ennek az elvi alapnak viszont - akkor menjünk tovább a gondolatmenetben - a következő lépése pontosan az lenne, hogy megnézzük, mi veszélyezteti az energiabiztonságot Magyarországon.

A mi véleményünk az, hogy az energiabiztonságra komoly fenyegetést jelent az orosz kitétségünk, és közismert, hogy mondjuk, Lengyelországban, ha már szövetséges kormányként is hivatkoznak rá sokszor, ahogy egyébként 2010 előtt még a Fideszben is, nemzetbiztonsági kérdésnek tekintik az orosz energiáról történő leválást. Ebben a kérdésben ott nemzeti konszenzus van, és ha rajtunk múlik, akkor ebben a kérdésben lehet nemzeti konszenzus Magyarországon is; önök miatt nincsen, mert önök eddig nem tekintették annak. Nem véletlen, hogy sem Donald Tusk, sem a mostani lengyel vezetők nem kaptak barátságért érdemrendet Vlagyimir Putyintól vagy Szergej Lavrovtól, miközben Oroszország éppen egy globális biztonságot fenyegető háborút akar kitolni keleti irányba, vagyis a nyugati határra is, hazánk határát is lassan közelítve, nemcsak a Donbaszt, hanem Kárpátalját is bombázva.

Ezzel párhuzamosan azt látjuk, hogy önök éppen most készítik elő az olaj- és gázenergia-függésünk mellé a totális orosz nukleáris függőségünket. És én itt most nem szeretnék Paksról egy hosszú szakmai vitát folytatni, folytathatnánk, beszélhetnék az atomenergia kérdéséről, de a fontos kérdés itt az orosz függőség - az orosz függőség! Önök nyilvánvalóan nem osztják meg részleteiben ezeket az információkat, de egy olyan Paks II.-projekt irányába haladnak, amelyről sokkal részletesebb tájékoztatást érdemel a nyilvánosság, sokkal részletesebb tájékoztatást érdemel egyébként a Nemzetbiztonsági bizottság is vagy a Külügyi bizottság vagy a Honvédelmi bizottság is. Kíváncsiak vagyunk arra, hogy vannak-e például titkosszolgálatok által készített kockázatelemzések, amelyeket a Paks II.-projekt kapcsán látnak, ugyanis ez egy olyan projekt, amely évtizedekre orosz hitelbe és orosz energiafüggőségbe taszítja az országot. Ha energiabiztonságról beszélünk, akkor az orosz függést is fel kellene számolni.

Ezenkívül említette miniszter úr a beszédében a háborús propaganda kérdését. Ebben a kérdésben is, azt kell hogy mondjam, nagyon örülnék, ha eggyel továbbmennénk a gondolatmenetben, és a következő kérdésem erre vonatkozna. Esetleg az orosz dezinformációval kapcsolatban milyen fellépés várható a jövőben, várható-e bármifajta fellépés? És akkor ne csak orosz dezinformációról beszéljünk, hanem beszéljünk a nyitott ajtók politikájáról, beszéljünk arról, hogy a Nemzetközi Beruházási Bank bejuthatott ebbe az országba, sőt most már itt székel, és gyakorlatilag szabadon járhatnak, kelhetnek ezek az emberek az országban, és ki tudja, hogy milyen munkát és milyen megbízásból végeznek. Meddig hagyja ezt a magyar kormány, és folytatja azt a politikát a magyar kormány, amit az elmúlt években is folytatott?

És talán egy utolsó kérdés. Ha már szóba került ez, nyilvánvalóan a miniszterjelölt úrnak nemcsak a nemzetbiztonsági portfóliója van, hanem vannak meglévő feladatai is. Ez inkább egy kérés lenne, mint kérdés, de kérdésként is igyekszem feltenni. A Nemzeti Koncessziós Iroda, azt hiszem, most már másfél éve létezik, elég súlyos döntések köthetőek hozzá. A tegnapi nap folyamán, amikor készültem erre a mai meghallgatásra, erre a mai beszélgetésre, megnéztem a honlapját, és én azt találtam, hogy ezen a honlapon túl sok információ nincsen sem a Hírek rovatban, és egyébként nem nagyon lehet fellelni rajta semmifajta információt. Ezért azt kérném és azt is kérdezném a miniszterjelölt úrtól, hogy mikor lesz szíves frissíteni a Koncessziós Irodának a honlapját vagy erre biztatni munkatársait, hogy ne csak különböző autópálya-koncessziókról, 35 éves megbízásokról halljunk, hanem esetleg érdemben tájékoztatva legyen a nyilvánosság a Nemzeti Koncessziós Iroda honlapján keresztül is. Remélem, hogy az ilyen jellegű tájékoztató feladatokra is jut idő a rengeteg egyéb elfoglaltsága mellett a miniszter úrnak. Köszönöm szépen.

A kérdéseim tehát még egyszer sorrendben: a nemzetbiztonsági kockázat pontos fogalma; az orosz energetikai függésről való leválás mikor történhet meg végre; a

nyitott ajtók politikája, tehát hogy befejezi-e ez a kormány az Oroszország felé való kitettségünket; illetve a Koncessziós Iroda honlapját mikor frissítik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még valakinek kérdése? *(Jelzésre:)* Parancsoljon, elnök úr!

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Csak röviden. Ugye, a Nemzetbiztonsági bizottságban ülünk, ritkán van nyilvános ülésünk, értelemszerűen olyan a téma. Én már megszoktam, hogy ilyenkor elszállnak az agyak, úgy látom, hogy egy kicsit ez most is megtörtént, de olyan nagyon szerencsére nem.

Elnök úr, ön a hozzászólásában a miniszter urat féltette. Ne féltse a miniszter urat! A miniszter úr kitűnő munkát végez évtizedek óta, most is így lesz, én inkább önt félttem, elnök úr. Ön a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke. Értem én, hogy meg kell felelnie a Jobbik vezetésének, de nagyon bízom benne, elnök úr, most kezdjük a munkát, hogy meg tudjuk tartani azt az előző években kialakított munkamódszert, hogy ide a bizottsági ülésre nem engedjük be a pártpropagandát. Egyébként nem volt egyedül ezzel, örülök, hogy itt van a momentumos barátjuk, egymásra találtak. Biztos, lesz még alkalom, amikor találkozunk, de a pártpropagandát nem itt kell folytatni a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén.

Csak azt szeretném mondani a képviselőtársaimnak, hogy ha komolyan veszik a képviselői esküjüket, amelyet letettek és aláírtak, akkor aszerint kell viselkedni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha nincs más kérdés, akkor megadom a szót miniszterjelölt úrnak.

Rogán Antal válaszai

ROGÁN ANTAL miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Elnök úr, engedje meg nekem, hogy két részre válasszam a válaszat, jó? Először foglalkozunk a politikai kérdésekkel, maradjunk ebben, szerintem zárjuk le ezt a kérdést, és utána foglalkozunk a szakmai kérdésekkel, a kettő között meg lesz egy kis átmenet, de ezt majd megteszem a magam módján.

Tehát ami a politikai kérdéseket illeti, az első helyen szeretnék tisztázni két dolgot, mert szerintem ez fontos dolog. Én abszolút megértem, és ezt már hosszú ideje látom, szerintem már az előző választás óta vagy már azelőttől, hogy baloldali képviselőtársaim szemében én vagyok az elsődleges felelős azért, mert ők kurdarcokat szenvednek el a választásokon, illetve a kormányzati kommunikáció és minden ahhoz kapcsolódó kérdés.

De én azt szeretném mondani, hogy szerintem ez nem így van. Ha most megnézik a tényeket csak a legutóbbi választáson, akkor 2022. április 3-án a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség több szavazatot kapott, mint négy évvel korábban, sőt többet, mint 2010-ben. Lehet, hogy ennek az volt az oka, hogy a kormány sikeresen dolgozott, meg a kormány kommunikációja is sikeres volt, viszont a baloldal lényegesen kevesebb szavazatot kapott, mint egyébként az összellenzék 2018-ban. És szerintem itt a felelősséget ne a kormányzati kommunikációban keressék, hanem saját magukban. Ez egy nagyon fontos különbség, tehát szeretnék ez alól a felelősség alól mentesülni, ha megengedik.

A másik nagyon fontos dolog, amit szeretnék elmondani: arra, hogy a baloldal lejáratására használjuk úgymond a titkosszolgálati eszközöket meg akár a titkosszolgálatokat, azt tudom mondani önöknek, amellet, hogy abszurd ez a felvetés,

hiszen súlyos jogsértést is jelentene, hogy az az igazság, ha most megnézzük szintén ezt a választási kampányt és ezt a választást, az a tanulság, hogy a baloldal lejáratására a leginkább a baloldal saját maga alkalmas, tehát nem kell ehhez semmilyen információgyűjtés, elég, ha önök megszólalnak, az sokat segít ebben a tekintetben. Szerintem ezeket a kérdéseket válasszuk szét tisztán egymástól! Tehát értem én a politikai bűnbakkeresést, de a saját szavazóik előtt is inkább nézzenek szembe a saját hibáikkal, és akkor lehet, hogy az sokat könnyít ebből a szempontból.

Most azt szeretném elmondani önöknek tisztán meg világosan, hogy a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat nagyon erős törvények veszik körül. Ugye, ezt úgy szokás mondani, hogy itt van egy erőteljes joguralom, aminek ráadásul a bizottság azon belül egy fontos mérföldköve, hiszen a bizottságot a legfontosabb kérdésekről, zárt ülésen természetesen, tájékoztatjuk. Ennek megfelelően bizonyos értelemben azt kell mondjam önöknek, hogy a bizottság régi tagjai legalábbis biztos, hogy néhány részletkérdésben tájékozottabbak, mint én, mert én csak most fogom átvenni ezt a feladatkört. Én azt ismerem mindebből, amit értelemszerűen láthattam a kormány tagjaként, és ami eljutott hozzám. Tehát nekem többet kell tanulnom, mint bizonyos értelemben a bizottság régi tagjainak. Én csak azt tudom, hogy mi az, amit szeretnék, hogy elérjenek a szolgálatok, és meg fogom nézni, hogy ehhez egyébként milyen eszközök kapcsolódnak.

És itt szeretném tisztán meg világosan definiálni azt is, hogy mit jelent az én számomra a nemzetbiztonsági kockázat. Ez egyébként következik abból a három dologból, ami az elvárásom a szolgálatok felé, némi kiegészítéssel. A nemzetbiztonsági kockázat azt jelenti, hogyha valaki Magyarország érdekeit sérti, az a nemzetbiztonságot veszélyezteti. A nemzetbiztonsági kockázat azt jelenti, hogyha valaki Magyarországot bele akarja keverni a háborúba, ennek érdekében dezinformációt terjeszt bármilyen formában, az értelemszerűen a magyar nemzetbiztonság érdekeit sérti. Ugyanez vonatkozik arra is, hogyha valaki a magyar emberek egyszerű érdekeit, fizikai biztonságát, anyagi biztonságát, energiabiztonságát veszélyeztető kérdésekben olyan tevékenységet fejt ki, ami ellentétes az ország meg az emberek érdekeivel, az a nemzetbiztonságot sérti. És természetesen idetartozik az is, hogyha valaki a szervezett bűnözést segíti bármilyen formában, az is a nemzetbiztonságot sérti. Azt gondolom, e téren Papp Károly államtitkár úr személye elegendő garancia ahhoz, hogy biztosan jól és megbízhatóan végezzék a feladatukat a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok.

Itt beszéljünk egy kicsit az energiabiztonságról, sőt nem, előtte egy kicsit beszéljünk a külföldi befolyásolásról meg hogy hol, milyen formában, mert látom, hogy önöknek az a fixa ideája, hogy Magyarországon orosz befolyás érvényesül. Most én nem akarok tiszteletlen lenni, Hajnal képviselő úr, ezért, ha megengedi, visszanyúlok egy régi harcostársamhoz, akivel sok-sok éven át dolgoztunk együtt, nem mindig súrlódások nélkül. Tarlós főpolgármester úr egyszer azt mondta nekem, amikor volt egy vitánk, és régi kérdésekről esett szó, hogy bizonyos régi kérdésekre én nem emlékezhetek, mert akkor még a csattogós lepkét toltam, és egy olyan komoly tapasztalatokkal rendelkező embernél, mint ő, ez bizonyos értelemben igaz.

Talán ön sem emlékezhet arra, hogy azért volt itt olyan dolog, amikor az orosz befolyás a titkosszolgálatoknál érvényesült, csak ez 2010 előtt volt. Tehát ott az az egészen elképesztő dolog fordult elő, hogy az akkori polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter és a Nemzetbiztonsági Hivatal főigazgatója itt, a Parlamentben tartott egy megbeszélését az Orosz Föderáció biztonsági szolgálatának helyettes vezetőjével, és ezen a megbeszélésen megegyeztek abban, hogy a szolgálat működjön együtt az Orosz Föderáció megbízottjaival. Magyarország akkor is a NATO tagja volt meg az Európai Unió tagja volt, és ez mégis megtörtént, és az oroszok ezt jól kihasználva bolgár pszichológusként megjelölt, de valójában az Orosz Föderáció

biztonsági szolgálatához tartozó személyek a hivatalban, tehát az akkori nemzetbiztonsági szolgálatnál vezető beosztásban lévő vagy arra a beosztásra szánt, tiszti rendfokozottal rendelkező személyeknél poligráfós vizsgálatot végezhettek, és megkaphatták a személyi adataikat.

Ha most belegondol, ennél mélyebbre az oroszok, felhasználva a bolgárokat, nem juthattak volna be egy NATO-tagország titkosszolgálatába. Szerencsére ilyen az elmúlt 12 esztendőben soha nem történt. Tehát én azt gondolom, hogy a leghatározottabban meg tudtuk védeni az érdekeinket, és eleget tudtunk tenni annak, hogy egyébként egy szövetségi rendszerhez tartozunk. Én pontosan ugyanezt várom el most is a szolgálatoktól, hogy még egyszer ez ne forduljon elő.

Ami meg az energiabiztonságot illeti, tudja, az a helyzet az energiabiztonság ügyében, hogy van egy elképzelt világ meg van egy valós világ, tehát van egy fizikai infrastruktúra, egy fizikai valóság, és ehhez képest létezik egy, mondjuk úgy, jövőbeni valóság. Én ezt az Európai Unió különféle elképzeléseinél már sokszor láttam, amikor kitalálnak 10-20-30 éves terveket, és akkor azt gondolják, hogy ezeknek a megvalósítását fel is lehet gyorsítani, aztán egy részük gyorsan bele is kerül a kukába. Ha most visszaemlékszik arra, hogy a zöldenergia terjesztését milyen erővel kellett volna vinni, ezt most a háború felülírta, és hirtelen már erről így ebben a formában nem esik szó a különféle célkitűzések között, most hirtelen az orosz energiafüggőség megszüntetése van.

Mi ezzel egyet tudunk érteni, tehát szerintem az a jó, ha egy ország többféle lábon tud állni, csak itt vannak fizikai korlátok. Tehát először is szeretnék egy tényt megosztani önökkel csak így az olajembargó kapcsán, nézzenek utána, ha nem hiszik el! Tehát az Európába irányuló orosz olajimport jelenleg úgy néz ki, hogy az összes orosz olajimportnak az 53 százalékát veszi fel - olajexport, bocsánat, ami Európa szempontjából import - az Európai Unió. Ennek az 53 százaléknak az 55 százaléka három országba érkezik: Hollandiába, Németországba és Lengyelországba; Szlovákia és Magyarország együtt alig a 10 százalékát teszi ki az Európába irányuló orosz olajexportnak.

Csak van egy kis különbség: míg a szóban forgó országoknak van tengerpartjuk, van alternatív szállítási lehetőségük, meg tudják oldani, és a finomítók is nemrég technológiák alapján működnek, mert mindig is felhasználtak másfélét is egyébként, csak kihasználták az orosz olajban rendelkező árelőnyt, ami érthető volt, mindig is a brenthez képest, az a helyzet, hogy ehhez képest úgy néz ki a helyzet, hogy nálunk csak vezetéken érkezhethet ide olaj; nem tud másként, hiszen tartálykocsiban nem lehet olyan mennyiséget szállítani, ami az ország ellátásához szükséges. A finomítónk egy technológiával működik, az átállítása idő. Ezt a szakemberek mondják, nem mi, ráadásul a MOL szakemberei mondják, és ráadásul iszonyatos mennyiségű pénz, ami pénz egy redundáns beruházás, mert normális esetben erre nem lenne szükség, tehát itt nemzetgazdasági megtérülésről nem lehet beszélni.

És amíg ezeken a szempontokon túllépünk, tehát fejlesztünk, megvan az idő, a pénz, az infrastruktúra-fejlesztés, akkor jön a harmadik szempont: az lesz, hogy cserébe egy sokkal drágább olajat fogunk vásárolni. Na most, nézze meg a tényeket! A brent olaj ára emelkedett a háború előtti időszakokhoz képest, az orosz olajé meg nem, és a helyzet az, hogy a brent olaj árának az emelkedése természetesen óriási kihatással van a magyar emberek életére, mert ez azt jelentené, hogyha most nem érvényesítenénk itt egy erőteljes embargót az árak tekintetében, tehát egy árstopot, akkor az lenne, hogy itt már 700 forint környékén lenne a benzin ára, 650-700 forint között lenne a benzin ára. Azt gondolom, hogy el kell számolni ezzel a magyar embereknek, nem?

Tehát valamit akkor tenni kell azért, és mi ezt kérdeztük az Európai Bizottságtól, hogy ha ők idézik elő a problémát, akkor mi a megoldás, tehát van-e valami megoldási javaslat, hogy egyik oldalról legyen olaj, legyen gáz, a másik oldalról, ha lehet, ne legyen sokkal drágább? Mi a megoldás? Ilyen megoldási javaslatot még olyan sokat nem láttunk, és azt gondolom, addig az ország érdeke arról szól, hogy amíg nem látjuk a megoldást, addig nem kockáztatjuk az ország energiabiztonságát, nem is szólva a magyar emberek anyagi biztonságáról. Erről szól azért ez a vita. Az energiaárak emelkedése már így is durva következményekkel jár, mert mindenhol másutt megjelenik, és egyébként megjelenik az árakban, és annak a következményeit mindenki érzi. Tehát a rezsit is védeni a mostani energiaárak mellett óriási erőfeszítés ebben a formában, a rezsicsökkentés megvédése.

Azt tudom mondani önnek, hogyha közben meg megnézzük, hogy mi történik a világpiacra, akkor én azt látom, hogy miközben úgymond Oroszország az, aki profitál most az európai olajszállításból, ahhoz képest az Aramco lett újra, a technológiai cégeket megelőzve, a világ legértékesebb cége, és azt látom, hogy az összes nyugati olajcégnek az árfolyama az egekbe nőtt; náluk a termelési költségek nem növekedtek, az árak ellenben igen. Akkor ki profitál végül is ebből a kérdésből, szeretném megkérdezni, mert a fogyasztók kifizetik az árát Nyugat-Európában és a világ nagy részében.

Ugyancsak azt a kérdést is szeretném feltenni, hogy azt végiggondoltuk-e, hogy amikor pótolni akarnak gázt és olajat, akkor az milyen technológiával kerül kitermelésre. Mert ha a pótlásra a palaolaj és a palagáz nyújt lehetőséget, akkor szeretném elmondani önöknek, hogy annál környezetszennyezőbb, környezetrombolóbb, bolygót károsító kitermelési tevékenység nincs. Tehát ezeket az érveket azért vezessük egymás mellé akkor, amikor energiabiztonsági kérdésekről beszélünk. Nemcsak politikai kérdések vannak, hanem fizikai valóságot érintő kérdések is, és amikor valaki kormányon van, akkor ezeket a szempontokat is mérlegelnie kell.

És akkor térjünk át a szakmai kérdésekre! Szakmai kérdésekben meg azt tudom mondani önöknek, hogy először is együttműködés a szolgálatok különféle szervei között. Én azt gondolom, hogy erre természetesen szükség van, és magasabb szinten egyébként, mint ami eddig volt. Tehát fog működni Nemzetbiztonsági Munkacsoport, amelyiknek a feladata, pontosan azért, merthogy a háború következtében még a terrorizmussal, a szervezett bűnözés újrafelosztásával kapcsolatos kérdések is folyamatosan napirenden kell hogy legyenek, érinti a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatokkal és a TEK-vel való szoros együttműködést is. Tehát működni fog egy Nemzetbiztonsági Munkacsoport, amelyik ezért felel.

Aztán azt is hozzátenném, hogy a kormány létre kíván hozni egy Védelmi Tanácsot, amelyik ennek egy magas szintű koordinációs fóruma a miniszterelnök vezetésével. Erről majd rövidesen dönteni fogunk, az elképzelések között van, ezt még nem fogadta el a kormány. Ez az én javaslatom a kormányfő felé, remélem, hogy el fogja fogadni, mert azt gondolom, erre így, ebben a formában szükség van.

Aztán hozzátenném azt is, hogy ez a struktúrát azért nem érinti, mert látszólagos jogos, hogy az IH-t és az AH-t, tehát a hírszerzést és az elhárítást - mert a feladatkörök ennél kicsit bonyolultabbak, erre már rájöttem, ahogy megismerem a szervezeteket - integráljuk, de azt gondolom, hogy erre a következő négy esztendőben nincs szükség. A következő négy esztendőben elsősorban a feladatok hatékony ellátását kell megoldani. Tehát én a szervezeti struktúrához nem nyúlnék hozzá, viszont azt javasolnám, hogy a Nemzeti Információs Központ szintjén történjen egy erőteljes információs koordináció. Ez azt jelenti, hogy a NIK egy elemző központ, elemmez, értékkel, információkat gyűjt, és azokat az információkat megfelelő módon egyébként a

kormányzati rendszerben teríti, és mindenkire, akinek szüksége van rá, eljuttatja, kockázatokat elemez, értékeli, és még sorolhatnám - az alapadatokat. Ahol meg műveleti tevékenység is szükség, ott értelemszerűen a szolgálatok nyújtják. Tehát ezért ezt a struktúrát így változtatlanul hagynám, az összes többi kérdésben pedig egy hatékonyabb együttműködést várnék el, és ahogy mondtam, a Nemzeti Információs Központnál olyan szakemberek bevonását szükségesnek tartom, akik energiabiztonsági kérdésekben is járatosak a nemzetbiztonsági kérdések mellett.

Aztán van egy külön felvetés, ami elhangzott Kocsis Máté frakcióvezető úr részéről is, és szerintem fontos: a kibervédelem kérdésköre meg az ahhoz kapcsolódó leágazások. Most a kibervédelem ügyében azt tudom mondani, hogy ezt azért nem mondtam a szolgálatok kiemelt feladatai között, mert itt van kibervédelmi központ, amelynek a tevékenységét erősíteni szeretném. Tehát a kibervédelem egy kiemelt szerepkör, de azt szeretném hozzátenni, hogy ez nem egy helyen van. Ugye, hozzánk kerül a digitális fejlesztés, ott létre fog jönni egy holdingszerűen működő struktúra, egy digitális ügynökség, és ennek az ügynökségnek a feladatai között természetesen a kibervédelem kiemelt helyen szerepel. Tehát a Digitális Magyarország Ügynökség, amelyik magába fogja foglalni a kormány fejlesztési-működtetési tevékenységeit, értelemszerűen a kibervédelemre igen erőteljesen fog koncentrálni, de a kibervédelem ezen is túlmutató feladat.

Tehát forrásokat igényel a kormányzati rendszerben, és forrásokat igényel piaci értelemben is, ezért a kibervédelmi tanúsításért felelős hivatal nem a kormányon belül van, hanem a kormányon kívül, ez a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága. Velük szorosan szeretnénk együttműködni abban, hogy olyan szabványokat alakítsunk ki, amelyek egyébként a magyar gazdaság és a kormányzaton kívüli szereplők kibervédelmét is erősítik. Tehát ez egy komplex tevékenység, erre nagy energiákat fogunk fordítani, mert azt nem állítom, hogy lemaradásban vagyunk, de azért sajnós annak a szélén vagyunk valahol. Tehát most még, ha felgyorsulunk, akkor szerintem be tudjuk hozni az összes esetleges lemaradásunkat, és lépést tudunk tartani egyébként a kibervédelmet érintő vagy a kibervédelem szempontjából fontos veszélyekkel.

Aztán itt szeretnék arról is beszélni, hogy mit jelent számomra ez a DatAdat-ügy. Ez elsősorban, ha adatbiztonsági szempontból nézem, akkor végül is egy bűnügyi kérdés, de azért vannak ennek olyan leágazásai, amelyekre szeretném felhívni a figyelmet, és szerintem azokkal foglalkoznia kell a szolgálatoknak. Az szerintem nem helyes, ha a magyar emberek adatait külföldre viszik, és az is kérdés, hogy ez jogi értelemben jó vagy nem jó. Azt tudjuk, hogy ezt a techcégek csinálják, tehát itt senkinek ne legyen efelől kétsége, sem a Google, sem az Apple nem szégyenlős, amikor adatokat kell összegyűjteni, és a Facebook sem értelemszerűen, és azokkal személyiségalapú meg üzleti célokat szolgáló profilírozást kell megvalósítani, és nincsenek tekintettel az európai adatvédelmi szabályokra, sajnós. Fel kell velük majd venni a versenyt, de ez egy összeurópai kérdés.

De hogy egyébként a Magyarországon összegyűjtött, magyar cégek által összegyűjtött adatokat úgy felhasználni, hogy az politikai célokat is jelent, törvényes-e, és azt külföldre vinni, az egy nagyon jó kérdés. Én azt gondolom, hogy ez egy veszélyforrás, amivel foglalkozni kell. Tehát a magyar emberek adatainak védelme egy komplex kérdés: egyszerre törvényi szabályozási kérdés, az Igazságügyi Minisztérium dolgozik, feladata a szolgálatoknak, és értelemszerűen a betartatása meg feladata nyilvánvalóan a hatóságoknak.

Végül hadd térjek ki arra a kérdésre, mert az még itt elhangzott, hogy mit gondolok a közbeszerzési mentesítések gyakorlatáról. A közbeszerzési mentesítések gyakorlatánál, azt kell hogy mondjam, megnéztem az adatokat. Itt azt látom, hogy azért ezek kicsit megszaporodtak az utóbbi két esztendőben; én ezzel nem értek egyet.

Lehetett ennek indoka, mert volt egy pandémia, gyorsan kellett dönteni bizonyos kérdésekben, fejlesztésekben és egyebekben, de én alapvetően annak a híve vagyok, hogy ha valahol nem kell rendkívüli sürgősség, akkor inkább ne legyen rendkívüli sürgősség. Ezt képviseltem a hozzánk eddig tartozó Digitális Közbeszerzési Ügynökségnél is, tehát ott nem egyszer vertünk le olyan közbeszerzési kéréseket, ahol valaki sietni akart, és azt mondtuk, hogy hova a sietség, előbb gondolja végig alaposan, menjünk végig a rendszerben.

És itt szeretnék kitérni, mert ez most az utolsó politikai kérdés, a koncesszió kérdéskörére is. Tehát koncesszió esetében, azt kell hogy mondjam önnek, a legnagyobb koncessziós pályázatra, amit lebonyolítottunk az utóbbi másfél esztendőben, az autópálya-koncesszió kérdésére, a sietség semmiképpen nem volt jellemző. Tehát nemcsak hogy betartottuk az európai közbeszerzési törvény szabályait, hanem a lehető legkörülmények között jártunk el, a lehető legszélesebb körű versenyre nyújtottunk lehetőséget, pontosan azért, hogy semmilyen formában ne érje szó a ház elejét. Most gazdaságilag meg tudnám indokolni, hogy miért volt erre szükség; mert az Európai Uniótól már nem kapunk forrást autópályaépítésre, a költségvetést tehermentesíteni kell, erre mindenhol a koncessziós megoldásokat szokták alkalmazni, de ez egy európai uniós közbeszerzési eljárás volt.

Itt részben jogos Hajnal képviselő úr kritikája, mert azok az adatok, amelyeket hiányol, megvannak, ugyanis a Közbeszerzési Értesítőben vannak meg, de majd gondoskodom róla, hogy ezek felkerüljenek egyébként kísérszöveggént az iroda honlapjára is, mert egyébként jogos, hogy ha az ember egy témakörben keresgél, akkor azokat ott találja meg. Remélem, hogy ezt egy-két héten belül ebben a formában meg tudjuk oldani.

Én pedig igyekeztem a legfontosabb koncessziós eljárásokról részletes tájékoztatást adni. Tehát amikor kiírtuk az autópályával kapcsolatos eljárást, tartottam sajtó-háttérbeszélgetést, elmondtam részletesen mindent, és amikor az értékelés végére jutottunk, akkor is tartottam háttérbeszélgetést, akkor is elmondtam részletesen mindent, és háttéranyagot is adtunk hozzá. Igyekszem ezzel így eljárni. Lesznek, sőt van is folyamatban lévő új eljárás, a Gazdasági bizottság ülésén, ha megengedik, mert látom, itt már az idő ketyeg, ott arról fogok is külön beszélni, és azoknál is megpróbálok ebben a formában eljárni.

Ami pedig a személyes jelenlétet illeti, én igyekeznék, de a helyzet az, hogy évente egyszer biztosan itt leszek a bizottság ülésén, ha szükség van rá, máskor is, de alapvetően fogadják el, hogy a törvényeknek is megfelelően amikor tud, akkor Papp Károly államtitkár úr fog helyettesíteni, mert azért mint látják, a Miniszterelnöki Kabinetiroda feladatköre mégiscsak a miniszterelnök munkájának a segítése, és nem egy feladatkörből áll össze, hanem vagy egy tucattól, és ezek mindegyike igényel tőlem munkát, és mégiscsak egy emberből vagyok. A kormánynak egyetlenegy olyan tagja van, aki egyszerre két helyen is tud lenni, az Szijjártó külügyminiszter úr, én sajnos nem rendelkezem ezzel a képességgel. Ennek megfelelően kénytelen vagyok a feladataimat ellátni a hivatalomban, és ha tudok, akkor megjelenek máshol is. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük miniszterjelölt úrnak a válaszokat. Az előzetes megbeszélések alapján néhány percünk maradt csak az ülésből, így a további kérdés körét nem tudom megnyitni.

Határozathozatal

A határozathozatal következik. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki támogatja Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterre történő

kinevezését. Aki igen, kérem, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 igen szavazattal, 1 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett a miniszterjelölt kinevezését támogatta a bizottság.

A bizottság döntéséről a házelnök urat haladéktalanul tájékoztatni fogjuk.

Miniszterjelölt úrnak és munkatársainak köszönjük a részvételt, további jó munkát kívánok.

Tisztelt Bizottság! Tekintettel arra, hogy a honvédelminiszter-jelölt úr meghallgatására 14 óra 30 perckor kerül sor, rövid technikai szünetet rendelék el. *(Dr. Molnár Zsolt és Kocsis Máté távoznak az ülésről.)*

(Szünet: 14.11-14.32)

Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytatjuk a korábban megkezdett munkánkat. Tisztelettel köszöntöm körünkben Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelminiszter-jelölt urat, államtitkár urakat, főigazgató urat és igazgató urat.

Az előző meghallgatásunk befejezését követően Molnár Zsolt jelezte, hogy egy másik bizottsági ülésen kell neki részt venni, amennyiben visszaér, akkor fogja tudni a közös munkát folytatni, illetőleg Kocsis Máté frakcióvezető urat Halász János alelnök úr fogja helyettesíteni a továbbiakban.

Az előző meghallgatáson követett rendnek megfelelően haladunk most is tovább: először miniszterjelölt úrnak adom meg a szót, hogy ismertesse a tárcára vonatkozó elképzeléseit, majd ezt követően a kérdések, vélemények következnek, végül a jelölt miniszterre történő kinevezésének támogatásáról döntünk.

Miniszterjelölt úr, parancsoljon, öné a szó.

Szalay-Bobrovniczky Kristóf expozéja

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelminiszter-jelölt: Köszönöm szépen. Tisztelettel üdvözlöm a bizottságot, elnökét és tagjait. Köszönöm a lehetőséget.

Először néhány gondolatban bemutatkoznék. 52 éves leszek néhány héten belül, ezért technikailag még 51 éves vagyok, kihasználom még ezt a néhány napot. Az önéletrajzomat bizonyára látták, ezért azt nem is részletezném, csak arra hívnám fel a figyelmet vagy így mutatnám be magamat, hogy az elmúlt 30 aktív évemet körülbelül három nagy gondolatcsoport köré lehet csoportosítani.

Körülbelül az első tíz évben nagyvállalatoknál dolgoztam több szektorban. Kezdetben az úgynevezett Big4 cégeknél volt alkalmam tanulni és egyben dolgozni, majd banknál, később a Telecom-szektorban, majd egy politikai magazint vezetve a médiát is megismertem belülről. Ez vállalatvezetési, nagyvállalat-üzemeltetési, értékesítési tapasztalatokat hozott nekem marketingterületen és cégvezetésben a nagy szervezetek működtetésére vonatkozóan.

Volt egy második tapasztalat típus, amit alkalmam volt megszerezni, mégpedig két területen elsősorban. A Századvég Politikai Iskola Alapítványt és Gazdaságkutatót vezettem majdnem hat éven keresztül operatív Lánczi elnök úr mellett, amely közismerten kormányzati tanácsadással is foglalkozott, és a második Orbán-kormány és az azt követő több kormány politikai munkáját és szakpolitikai tevékenységét támogatta, ami elég jó betekintést engedett számos területre.

Majd pedig az a megtisztelő felkérés ért, hogy Londonban nagykövetként szolgálhattam a hazát négy évig egy nagyon érdekes időszakban: a brexit-népszavazás előtt néhány nappal érkeztem, és a jogi kilépés után hagytam el az országot. Ez a Századvéggel együtt egyébként jelentős nemzetközi kapcsolatrendszerhez juttatott, és nagy a világ, de elsősorban az angolszásznak nevezett nemzetcsoporthoz irányába pozicionált talán a legjobban. Emellett három gyermek büszke édesapja vagyok.

Volt az életemnek egy fontos időszaka, ami tulajdonképpen végigkísérte mindezeket, üzletemberként is tevékenykedtem. Ebben mindig az a fajta logika vezérelt, hogy a nemzeti érdek megjelenítése, a magyar nemzetközi befolyásszerzés a jó üzlet mellett mindig egy nagyon fontos, meghatározó szempont volt.

A honvédelmi miniszteri megtisztelő felkérést kaptam meg, aminek talán a háttérében ott húzódhat, hogy katonacsaládból származom. Mind a két nagyapám ludovikás katonatiszt volt, ráadásul a lovasságnál szolgáltak, és ez nagyon fontos volt számomra egész gyermekkoromban, a neveltetésemben. A családban több tag is volt egész messze visszamenőleg, akik fegyveres konfliktusokban vettek részt, név szerint tudom, hogy ki harcolt tőlünk Mohácsnál, tudok egy családtagot, aki a Rákóczi-szabadságharcban esett el, az ükapám honvédtiszt volt 1848-ban, a nagyapám végigharcolta az első világháborút az első naptól az utolsóig, a másik nagyapám pedig 1945. március 16-án géppisztolysorozattól találva 75 százalékos hadirokkant lett. Az ő életét, a bajtársait és azt a világot, amit ő képviselt, volt alkalmam elég jól személyesen megismerni.

Ezen keresztül a mi családjunkban a hazaszeretet és a haza fegyveres védelme nem hangzatos szólam volt, hanem a mindennapjaink, és ez egy nagyon mély személyes érdeklődést is generált bennem és egyfajta elkötelezettséget, ami aztán oda juttatott, hogy amikor erre először alkalom jelentkezett, jelentkeztem a Magyar Honvédségbe, a Toborzó Irodába önkéntes műveleti tartalékosnak. A 25. Klapka Lövészdandár keretében kaptam lövészkiképzést egyszerű honvédként, majd pedig a Budapest Helyőrség Dandár 32. Nemzeti Honvéd Díszegység állományába kerültem, századosként díszelgő szakkiképzést kaptam, és a Palotaőrségnél teljesítettem sok éven keresztül szolgálatot, hivatásosokat helyettesítve. Ez nagyon szép része volt az életemnek, és alkalmat adott arra, hogy a honvédség belső életébe, még ha egyfajta békaperspektívából is, de élő tapasztalatokat szerezzek. Tavaly nyáron is szolgáltam, immáron a lovas alegységnél. *(Dr. Molnár Zsolt visszajön az ülésre.)*

Emellett sportoló is voltam egész életemben, úsztam, teniszeztam, vitorláztam, de versenyszerűen a lovas sportokban a mai napig is aktívan jelen vagyok. Egy gyönyörű ősi japán harcművészet, a kard útja, a kendó tekintetében pedig tíz év alatt a második dan fokozatig jutottam el, és versenyszerűen úztem, emellett vadászom, ami a fegyverkezelés ismereteiben segít. Bocsánat a hosszúra sikerült bemutatkozásért, de ezek az aspektusok fontos személyes motivációs körülmények.

Háború van. Háború van a szomszédunkban, és minden okunk megvan azt feltételezni, hogy ez a háborús helyzet, konfliktus folyamatosan jelen lesz az elkövetkezendő talán évtizedekben, de a következő években biztosan Közép-Európában, közvetlenül itt a szomszédunkban; ez egy rendkívül komoly helyzet. 1999-ben egy népszavazást követően az Orbán-kormány alatt lépett Magyarország a NATO-ba, ez egy megnyugtató és biztos pont Magyarország biztonsági struktúrájában. A NATO természetesen, mint mindannyian tudjuk, egy védelmi szövetség. Én azt szeretném, hogy ez maradjon is egy védelmi szövetség, és soha ne változtassa meg a karakterét, ne lépjen elő semmilyen körülmény és semmilyen nyomás alatt egy változó, esetleg agresszívabbá váló szövetséggé; természetesen ez nem fenyeget egyelőre. A NATO velünk együtt talán megvéd minket, de ahhoz feltétlenül szükséges a magyar honvédelmi képesség és elszántság.

A legfontosabb feladat az lesz, hogy ennek a képességnek a kiépítését tovább folytassuk. Évekkel ezelőtt megindult az a magyar haderőfejlesztési program, amelynek a körünkben is jelen lévő, korábban kormánybiztos Maróth Gáspár volt a letéteményese és élenjárója, és amelynek keretében a NATO-követelményeknek megfelelő, a nemzeti össztermék 2 százalékos szintjére emelte Magyarország a honvédelmi kiadásait. Ez egy folyamat természetesen, amelyben már jó állunk, de az előttem álló időben arra fogok koncentrálni, hogy a megkezdett beszerzések - most nem sorolom fel, hogy melyek ezek, nagyon jól ismerjük őket - sikeresen lezáruljanak, befejeződjenek, és a honvédség katonai-szakmai vezetése segítségével meghatározott további eszközbeszerzések gördülékenyen haladjanak. Nyilván, a statútumtörvényből már kiderülhetett az önök számára is, hogy ez a beszerzési terület a honvédelmi tárcához fog tartozni a jövőben.

Rendkívül fontos, hogy a honvédség létszáma, a harcoló katonái megfelelő számban és megfelelő felkészültséggel - a felkészültség részeként értem a morális felkészültséget, az elkötelezettséget, a harci kedvet - álljanak a honvédség rendelkezésére. Kiemelt feladatommak fogom tekinteni azt is, hogy az eddig is nagyon sikeresen épített állomány tovább növekedjen.

Egy új ajánlatot is, egy átgondolt ajánlatot szeretnék majd a társadalom felé részben közvetíteni, először összegondolni, majd közvetíteni, amely azokat fogja célozni, akik a haza védelmére, nők és férfiak egyaránt, fegyveres szolgálatban, akár hivatásosan, akár tartalékos formában, hajlandóak, kedvük van hozzá. Ezt szeretnénk nekik nagyon megkönnyíteni, szeretnénk gondoskodni arról, hogyha egyszer beléptek, minél tovább ott megmaradjanak, de azt is tudomásul vesszük, hogy nem feltétlenül akarja mindenki az egész életét a honvédségen keresztül lebonyolítani. Számos nemzetközi példa mutatja, többek közt Angliában, amit volt szerencsém tapasztalni, hogy gyakori az, amikor emberek a karrierjüknek egy pontján egy ideig szolgálnak a hadseregben, ott speciális tudásra, szakismeretekre tesznek szert, ami egy jól szervezett társadalomban aztán a civil életben is előnyükre válik. Őszintén bízom benne, hogy erőfeszítéseink hatására ebben előrelépést fogunk tudni elérni.

Magyarország április 3-án teljesen egyértelműen és világosan megmondta a most kinevezés alatt álló kormánynak és ezen belül a honvédelemmel megbízott leendő személynek, hogy mi a béke pártján állunk. Magyarország nem akar részesévé válni ennek a konfliktusnak, ami itt van a szomszédunkban, és ennek megfelelően fogunk mi is eljárni, és tartjuk az összes olyan elhatározást, ami idáig is megtörtént arra vonatkozóan, hogy miként tartsuk Magyarországot ettől a konfliktustól távol. Ez nem azt jelenti, hogy ne lennénk tisztában azzal, hogy melyik fél az agresszor ebben a szituációban, melyik fél szenvedett el agressziót, kinél van az erkölcsi fölény, és mi oda is állunk Ukrajna mellé, ahogy önök pontosan tudják, Magyarország legnagyobb humanitárius akciója keretében. A Magyar Honvédségnek itt az a feladata, hogy részben az ország határát, részben a határon túl az egész magyar biztonsági rendszert üzemeltesse és garantálja az állampolgároknak.

Az ukrán-orosz konfliktus mellett a további biztonsági kihívások sem múltak el, csak a figyelmünk nagyon erre a területre koncentrált az utóbbi időben. Az illegális migráció folyamatos nyomást jelent a határainkon, ebben a honvédségnek múlhatatlan szerepe van, de láttuk a katonáinkat a pandémia során a kórházakban is. Azt hiszem, mind a két területen példásan helytálltak, és az egész társadalom büszke lehet arra, amit a honvédség nyújtott. Csak azt tudom ígérni, hogy hasonlóképpen komolyan, felelősségteljesen és professzionálisan fogjuk elvégezni ezeket a feladatokat.

A terrorizmusveszély nem múlt el, inkább arra kell számítani, itt a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén vagyunk, ez az önök szakterülete, hogy a látszólagos csend inkább egyfajta újraszerveződés, és sajnos számítanunk kell arra, hogy a nyugati

világ támadások alatt fog állni, ahogy az eddigi években is állt. Újabb és újabb hadviselési módok jelennek meg, sok szó esik a cyberhadviselésről, a hibrid hadviselésről, és ehhez hasonló szakterületekről. Ezeknek a szakemberei a honvédségen belül, illetve a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálaton belül rendelkezésre állnak, és én elkötelezetten támogatni fogom minden politikai befolyással és gazdaságteremtő-szerző képességgel ezeknek a speciális területeknek is a támogatását.

Folyamatban van a NATO bővítése, ennek a folyamatát ismerjük. Ahogy mondtam ez egy védelmi rendszer, ebbe önkéntes alapon jelentkeznek országok, most kettő is van ilyen. Ez közvetett módon erősíti Magyarország biztonsági pozícióját, hiszen erősíti a NATO-t. Ez is egy olyan terület, amire kiemelt figyelmet kell fordítanunk.

Ez elvezet arra a területre, amelyet az említett személyes életutam irányából is kiemelt figyelem alá fogok tenni: a katonai diplomácia szerintem egy nagyon jól használható eszköz öncélján túl is a magyar érdek általános képviselője. Ebben a társtárcaikkal együttműködve szeretnék nagyon határozottan jelen lenni mind a NATO-viszonyrendszerben, mind pedig a NATO-n túli, biztonsági értelemben jelentős partnerországok és esetleg kevésbé barátságos partnerországok felé.

Végezetül csak azt szeretném mondani, hogy teljesen tisztában vagyok azzal a súllyal, amire a miniszterelnök is a parlamenti beszédében a minap rámutatott: ez a terület, a honvédelem ügye, a nemzet biztonságának az ügye sajnos most az eddigieknél fontosabb, kiemelt prioritás. Ennek megfelelően a kollégáim, akik itt jelen vannak - ha kérdést kapok rá, akkor szívesen elmondom, hogy kivel, milyen együttműködésben tervezünk működni -, az államtitkári kar és a szakszervezetek vezetői, amellet, hogy itt most egy civil kontroll fog megvalósulni, tehát egy szemléletváltás következik be a honvédség vezetésében, mindent el fognak követni, hogy ez az együttműködés egyébként, ahogy a nyugati demokráciákban a leggyakrabban van, a katonai és a nemzetbiztonsági szolgálati kollégáinkkal a lehető legzökkenőmentesebb, sőt minden eddiginél jobb legyen, hiszen nekünk civileknek nem az a feladatunk, hogy megmondjuk a katonáknak vagy a nemzetbiztonsági szakembereknek, hogy a szakmájukat hogyan végezzék, hanem az, hogy segítsük őket mind a politikai érdekvédelem tekintetében, mind a nemzetközi képviseletben, mind a gazdasági erőforrások megszerzésében. Én ebbe fogok mindent, ami tőlem telik, beletenni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük a miniszterjelölt úrnak az elmondottakat. Kérdések következnek. Összegyűjtjük a kérdéseket, és az összes kérdés elhangzását követően adom meg majd a szót újra a miniszterjelölt úrnak, ahogy az előző meghallgatáson is történt. Az előző meghallgatás gyakorlatát követjük abban is, hogy az első körben a bizottság tagjai tehetik fel a kérdéseiket, majd ezt követően a bizottsági képviselettel nem rendelkező, az országgyűlési törvény értelmében tanácskozási joggal rendelkező frakcióvezető által megbízott országgyűlési képviselő, Hajnal Miklós.

Ezek után kérem a bizottság tagjait, hogy kinek van kérdése a miniszter úrhoz. *(Jelzésre:)* Alelnök úr, parancsoljon, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönjük szépen, köszönöm szépen miniszterjelölt úrnak a tartalmas és megnyerő személyes bemutatkozását, elkötelezettsége és határozottsága nagyon fontos számunkra.

Mi a Nemzetbiztonsági bizottság tagjai vagyunk, ez a bizottság az önök területe kapcsán, ahogy utalt is rá, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálattal foglalkozik, és azzal

is kell, hogy foglalkozzon. Van egy másik szakbizottság, ahonnan egyébként, ha jól tudom, ideérkeztek hozzánk, és gratulálok, hogy ott is megkapta a támogató többséget; itt még majd ezután fogunk szavazni.

És pont erről szeretném kérdezni, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatról, ön kicsit meg is előlegezte. Mi az elmúlt években nagyon jó együttműködést alakítottunk ki az önöknél lévő szolgálattal, tartalmilag is, személyes értelemben is, ha lehet így fogalmazni. Hogyan működik majd tovább a szerkezet, szervezet önöknél? Utalt rá, hogy szívesen elmondja az államtitkári kar alakulását.

Hogyan tervezi a miniszter úr a kapcsolatot a bizottsággal? Korábban ez úgy zajlott, és ez egy nagyon megfelelő, normális mód volt és szokott lenni, hogy a miniszter évente egyszer legalább egyszer, a miniszteri meghallgatáson a bizottság előtt van, itt van, rendelkezésünkre áll, vagy ha olyan kérdés van, egyébként pedig van egy, a miniszter által megbízott államtitkár, aki rendszeresen a bizottsági üléseinken részt vesz, és az érintett szolgálat is rendszeresen jelent is a bizottsági ülésünkön, szintén itt vannak. Ez egy jól kialakult módszer volt, terveznek-e ezen változtatni? Ez az egyik kérdésem.

A másik az ön által is említett „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program témája, ami egy nagyon-nagyon fontos dolog volt. Amikor elindult, már akkor is tudtuk, bár nem mindenki gondolta így, de ma aztán végképp látszik, hogy még nem is volt akkora ütemű ez, mint amilyennek esetleg kellett volna lennie a mostani fenyegetettségeket, helyzetet látva. Nagyon jó, hogy ez elindult, és ez érintette a KNBSZ-t. Mi figyelemmel kísértük azokat a fejlesztéseket, amelyek őket érintették, most a következő időszakban, hisz éppen négy év hátra 2026-ig, mire számíthatunk a KNBSZ területén ezen fejlesztési program kapcsán? Ez lenne még a kérdésem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Molnár képviselő úr, parancsoljon!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Jeleztam a késést, mert egyszerre két bizottsági ülésen vagyok, és ahogy itt az előző miniszter mondta, csak Szijjártó Péter képes egyszerre két helyen lenni; nekem ez nem sikerült, de igyekeztem a lépcsőket gyorsan szedni.

Montecuccoli tábornok óta tudjuk, hogy a háborúhoz milyen feltételek szükségesek. Én kérdezném, hogy ön hogyan látja. Most itt az általános honvédelemből ragadjuk ki a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat helyzetét - a másik bizottságban, azt hiszem, alelnök úr már gratulált is, megkapta a miniszterjelölt úr a támogatást -, itt elsősorban a titkosszolgálati rész finanszírozására kérdeznék rá. Nemzetbiztonsági szempontból felértékelődött ez az egész kelet-közép-európai vagy közép-európai régió, hiszen az orosz-ukrán háború - amiből azért úgy egyértelmű, hogy ki az elszenvedő fél és ki a támadó fél - következményei az egész régiót destabilizálhatják, vagy ez a folyamat meg is kezdődött.

Ezért az a kérdésem, hogy elégséges-e az az anyagi erőforrás, az a költségvetési támogatás, amely a KNBSZ rendelkezésére áll, mert a feladat biztos, hogy - bár nem vagyok szakértő, és majd itt a főigazgató úr elmondja - kevesebb nem lett az elmúlt időszakban, ebben biztos vagyok, és hogy több lett-e, azt csak valószínűsítem. Ezért a kérdés arra irányul, hogy van-e lehetőség a feladatok terjeszkedésével a finanszírozás bővítésére, ami jelentheti a technikai fejlődéshez szükséges eszközállományok beszerzését, modernizációját, és természetesen ami ennél talán fontosabb, de ez szubjektív értékítélet, a személyi állomány megőrzését. Magam azért viszonylag régóta találkozom a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat, illetve az elődjének a jelentéseivel, és én 2014-ben is meg aztán a következő években is nagyon pozitív képet kaptam az

előrejelzésekkel kapcsolatosan, hiszen a prognózisoknak az az előnyük volt, hogy nagyjából úgy történtek az események, és nem utólag állapították meg, hogy mi hogyan történt. Itt most kicsi szálla került a gépezetbe az orosz támadással kapcsolatosan, bár ez nem a KNBSZ felelőssége, mert globálisan az volt a vélemény, hogy nem feltétlenül lesz ilyen méretű háború.

Szóval, ezek a feladatok biztos, hogy többletforrásokat igényelnek, márpedig a gazdaság teljesítőképességének vannak határai. Tehát megteszi-e, tervezi-e bevetni lehetőségeit, befolyását a kormányon belül, hogy a KNBSZ lehetőségei inkább növekedjenek, ami a személyi állomány megtartására és a technikai fejlődésre is vonatkozik? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Frakcióvezető úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. Köszönjük szépen miniszterjelölt úrnak a részletes bemutatkozást. Valóban, fontos a személyes elhivatottság, és ha valaki önkéntes alapon vállal tartalékos katonai szolgálatot, az mindenképpen példaértékű és példakövető. Ez is azt mutatja, hogy valóban elkötelezett és fogékony a honvédelem össz nemzeti ügyére a miniszterjelölt úr, ezért mi támogatni fogjuk, előre bejelentem, csakúgy, mint a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, most is és természetesen a munkásságát is.

Lenne néhány kérdésem azonban. Halász János alelnök úr, képviselőtársam utalt arra, hogy elindult a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program, és nyilván, János is elkötelezett a honvédség ügye iránt. Alapvetően a dolgok nem indulnak el maguktól, tehát elindítottuk ezt a programot, a kormány indította el, és hál’ istennek, volt ebben néminemű szerepem; ezt csak azért jegyzem meg Deutsch Tamást megörökítve és megidézve, mert önmagunk dicsérete sokkal fontosabb annál, mintsem hogy másra bizzuk. Tehát egykori honvédelmi miniszterként talán néminemű szerepem van benne, a tábornoki kart összehívtam, és elmondtam, hogy egy ilyen fejlesztési tervet állítsunk össze. Ideje volt már ennek, örülök annak, hogy ez folytatódik, és jó ütemben halad előre.

Azonban a háborúra utalt miniszterjelölt úr, és valóban ez mutat azért aggasztó jeleket sok tekintetben, biztonsági értelemben is természetesen, energiabiztonsági értelemben is, de gazdasági-pénzügyi értelemben is. A kérdésem arra vonatkozna, hogy a háború hatására kialakuló infláció, gazdasági problémák, pénzügyi bajok mennyire fogják determinálni, meghatározni a honvédség fejlesztési ütemét, tehát hogyan érintik mindezek. Szükség lesz minden energiára, erőforrásra és képességre, hogy latba vesse a miniszteri tudását és felkészültségét, hiszen valóban vannak ilyen természetű jelzések, hogy talán nem lesz akkora forrás, nem lesz annyi forrás. Viszont egy nagyon fontos döntést kell végigvinni, ami valóban a Magyar Honvédség tényleges fejlesztése, amellett, hogy az állományt is meg kell tartani, és hogy ne az legyen, hogy hol a rendőrség visz el a katonáktól, hol a honvédség visz el a rendőrségtől, hogy éppen hol magasabb az illetmény.

Tehát a személyi kérdések és az állomány kérdései nagyon fontosak. Az állomány kiszámíthatóságot szeret, megbecsülést szeret érzékelni, és ez részben tükröződik a fejlesztésekben, hiszen róluk is szól, hogy milyen eszközöket használhatnak, és részben tükröződik az illetményben, és abban a kultúrában, abban a közegben, amelyben a szolgálatukat teljesítik, tehát erre biztos, hogy nagy hangsúlyt fognak fektetni. Csak szeretném kérdezni, hogy lát-e ebben esetleg olyan kockázatot, hogy ez lelassulhat a fejlesztési források nem elegendő megléte okán. Egyáltalán hol tartunk most nagyjából az ütemezésben?

Nyilván, most ez egy bemutatkozó és a jelölt képességeit bemutató bizottsági ülés, tehát ezért is volt részletesebb a személyes bemutatkozás, mint Rogán miniszter úrnál, hiszen Rogán miniszter úr több mint 20 éve a politikai közéletben mozog, és mindenki ismeri az ő személyiségét meg tevékenységet. Ez egy őszinte és tisztességes bemutatkozás volt, fontos volt, hogy tudja a bizottság is, kiről is van szó.

Tehát az ütemezéséről nagyjából tudunk valamit most mondani ezen az ülésen, hogy hol tart? Tartható ez a 2026-os időszak, tehát hogy a 10 év lezárultával elérkezzünk oda, hogy ténylegesen az eltervezett célok meg tudnak valósulni?

Amit még itt kérdeznék: a honvédelmi törvény módosítása esetleg várható-e? Részben a struktúra átalakulására vonatkozóan, Halász János alelnök úr is kérdezett erre vonatkozóan, hogy hogyan fog kinézni a rendszer, kihez tudunk fordulni. Nyilván, Béres főigazgató úrékkal jó a kapcsolat, kiváló munkát végez és az egész apparátus, ezt méltattuk Rogán miniszter úr és Papp Károly államtitkár úr jelenlétében is, de mindenképpen fontos lenne az a típusú együttműködés, amelynek megvannak az alapjai, Nemzetbiztonsági Kabinet, Nemzetbiztonsági Munkacsoport, tehát hogy a katonai szolgálat is egyrészt adjon információt, másrészt nyilván kapjon is, tehát a Honvédelmi Minisztérium is legyen felkészítve. Hallottuk, hogy a kormányzati struktúrában lesz nemzetbiztonsági főtanácsadó és valamilyen fajta együttműködés, kooperáció, koordináció a titkosszolgálatok között, ami nagyon fontos, hiszen az információnak óriási ereje és jelentősége van az illetékes miniszterek tájékoztatásának és a kormány döntésének a megalapozása szempontjából is.

És egy nagy kérdés az integrált minisztérium vagy nem integrált minisztérium kérdésköre. Mondhatnám azt, hogy én még láttam Lenint, tehát 32 éve vagyok a politikában, és azért emlékszem arra, amikor kigazda irányítású minisztérium volt az első Orbán-kormány időszakában, integráltuk, még Wachsler Tamás integrálta, az ő feladata volt, a Magyar Honvédséget a Honvédelmi Minisztériumba, és a Magyar Honvédség Parancsnoksága és a parancsnoki jogosítványok ismét visszaálltak, helyreálltak. Természetesen a törvény akkori módosítása okán kvázi a Honvéd Vezérkar mintha eltűnt volna, tehát nincsen nevesítve, hogy most akkor van vezérkar vagy nincs. Javasolnám miniszter úrnak, hogy ezt fontolja meg. 1803. november 25-én hozták létre a poroszok a napóleoni háborúk időszakában a vezérkart, azóta valamennyi normális, ütőképes hadsereg rendelkezik vezérkarral. E nélkül is működhet természetesen, csak a hadsereg agyának nevezte Saposnyikov a vezérkart. Tehát ez a stratégiai döntéseket hozó, megalapozó szerepkör, és más típusú parancsnokság, amely egyébként operatív ügyekben elvégzi a munkát, a jelenlegi törvényben nincsen benne, tehát nincsen nevesítve a vezérkar. Nincsen nevesítve parlamenti államtitkár, ez is egy érdekes dolog. Ezt mind jó szándékú észrevételként teszem, hiszen ezen is gondolkodni kell, ha már a struktúra átalakul, és ha nem integrált minisztérium lesz, akkor valahogy rendezni érdemes ezeket a sorokat. Döntően ennyi.

Azt szeretném mondani itt a KDNP nevében mint frakcióvezető is, bizottsági tag is meg mint volt miniszter, hogy természetesen ez nemzeti ügy, a messzemenőig számíthat miniszterjelölt úr a támogatásunkra a parlamenti munkában is. Vargha Tamás államtitkár úrral is kiváló az együttműködés, nyilván a parlamenti képviselőket döntően ő fogja ellátni, de nyilván a miniszter úr is jelen lesz majd a parlamenti munka során. A bizottság szakmai megközelítése alapján nekünk valóban a legszorosabb kapcsolatunk alapvetően a főigazgató úrral, Béres tábornok úrral szokott lenni, vele lesz. Bízom benne, szeretném megerősíteni ezúton is, hogy a KNBSZ-ben kiváló szakemberek vannak, és nagyon színvonalas munka történik, de nyilván mindig van lehetőség arra, hogy újabb és újabb tudás, képesség növekedjen. Tehát azok a fejlesztések, amelyeket alelnök úr kérdezett, szerintem is fontosak, amelyek elindultak

a Zrínyi-programon belül vagy a tízéves haderőfejlesztési programon belül a KNBSZ-t illetően. Köszönöm szépen, ennyit kívántam mondani.

ELNÖK: Mielőtt megadnám a szót Hajnal Miklós képviselő úrnak az előzetes megbeszélés alapján, néhány gondolatot és egypár kérdést én is megfogalmaznék a miniszterjelölt úrhoz.

Rácsatlakozok frakcióvezető úrnak az előző gondolatához, mert mielőtt az elnöki funkciót töltöttem be ebben a bizottságban, azt kell mondjam, hogy 12 évig szakértőként dolgoztam e mellett a bizottság mellett, és ellenzéki képviselőként is el kell ismernem, hogy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat rendkívül pontos, jó és kiváló minőségű, rendszeres információkkal látja el a bizottságot. Ez nagyban segíti a mi munkánkat, és ezt ezúton is így személyesen szeretném megköszönni a főigazgató úrnak.

Természetesen az orosz agresszió kapcsán a világ összes titkosszolgálatát találgatott, tippelgetett, hogy mi fog történni. Ami bekövetkezett, az egy előre nagyon nehezen megjósolható, rendkívül sajnálatos esemény volt. A Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat munkája - ugye, már mindenki elmondta, hogy a bizottságunk ezzel a szakterülettel tartja leginkább a kapcsolatot - egy kiemelten fontos nemzetbiztonsági érdek, és én úgy gondolom, hogy az ilyen, ennyire fontos nemzetbiztonsági kérdésekben össznemzeti konszenzusnak kell lenni. Ezért azt gondolom, hogy minden olyan technikai és személyi fejlesztés, ami a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatot érinti, támogatható és támogatandó feladat, különösen az orosz-ukrán háborúra tekintettel, de ezen túl, ha kilépünk a nagyvilágba, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy globális viszonylatban is a nemzetközi biztonsági helyzet rendkívüli mértékben romlik, egyre rosszabb, tehát nagyon komoly szükségünk van a titkosszolgálataink munkájára, kiemelten a katonáinkra.

Ezért szeretném kérdezni a miniszter úrtól, amennyiben itt nyílt ülésen tud erre válaszolni meg annyit lehet, hogy tervezik-e a szolgálat fejlesztését akár a személyi létszámbővítés, illetve a technikai felszereltség vonatkozásában. Köszönöm szépen.

(Jelzésre:) Hajnal Miklós!

HAJNAL MIKLÓS (Momentum): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mégiscsak a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén vagyunk, szóval, ahogy Rogán Antal miniszterjelölt úr esetében is, úgy most is, engedje meg, hogy először a nemzetbiztonsági kockázat fogalmával kezdjem, erről beszéljünk, ezt próbáljuk meg értékelni, definiálni, erre kérném majd a miniszterjelölt urat is. Nem ugyanazon logika mentén, mint ahogy az előző alkalommal Rogán miniszterjelölt úrral beszélünk róla, hiszen most nincs is itt Kocsis Máté, hogy felvesse esetleg a média megbélyegzését. *(Halász János: Jaj, istenem!)*

Egy másik megközelítésből szeretnék erről beszélni, ez pedig az, hogy ahogy én készültem erre a mai ülésre, szemet szúrt nekem egy Horváth József nevű egykori III/III.-as, akit egyébként az UD Zrt.-botrányból is ismerhetünk, viszont egyébként 2010-től, ha jól tudom, két éven át a Katonai Biztonság Hivatal, majd 2012 és 2013 között a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat főigazgató-helyettese volt; nem tudom pontosan, hogy jelenleg milyen titkosszolgálati feladatokat lát esetleg el, de nem kizárt, hogy ő most is felkérésre végzi a dolgát. Szóval, látjuk hol a HírTV-n, hol a közmédiában, ahogy éppen szakért, és Horváth József nemrég konkrétan úgy fogalmazott, hogy itt az ideje módosítani a nemzetbiztonsági törvényt, és újradefiniálni a nemzetbiztonsági kockázat fogalmát, csak hogy a nemzetbiztonsági kockázatot - én tényleg igyekeztem készülni a mai ülésre - tudtommal nem definiálta az 1995. évi

törvény, tehát nem tudom, hogy minek a módosítására célzott Horváth József és kinek a megbízásából.

Tehát nem mondja ki ez a törvény, hogy mi minősül nemzetbiztonsági kockázatnak, ezért arra kérném önt, hogy egyrészt fejtse ki, mennyire azonosul a Horváth József által képviselt ellenségképgyártással, és azzal, hogy esetleg ki kellene terjeszteni jogilag is a nemzetbiztonsági kockázat fogalmát, másrészt egyáltalán hogyan értelmezi ön a nemzetbiztonsági kockázat kifejezést. Ez lenne az első kérdésem.

A következő kérdésem arra vonatkozna a nemzetbiztonsági kockázat kérdéséről függetlenül, hogy önnek mégiscsak rengeteg üzleti érdekeltsége van, és amennyire láttam az Aerojetbe a Magyar Fejlesztési Bank, a London Capital Zrt.-be a Magyar Nemzeti Bank, a Transmashholdingba az Eximbank pumpált jelentős forrásokat, biztosított hiteleket. Azt gondolom, éppen ezért fontos a magyar adófizetőknek is, hogy beszéljünk ezekről a kérdésekről. Azt gondolom, hogy kettő kérdés mindenféleképpen felmerül, akár hadiipari, akár szerencsejáték-ipari érdekeltségeiről van szó. Mi lesz ezekkel, mik önnek a tervei a saját üzleti érdekeltségeivel, megtartja-e ezeket honvédelmi miniszterként is? Illetve nyilvánvalóan, azt gondolom, ezek elég súlyos kockázatokkal járó iparágak, ezért fel kell tennem azt a kérdést is, hogy amennyiben esetleg a jövőben a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat a szövetséges államok társszolgálataitól vagy akár műveleti információk alapján arra a következtetésre jut, hogy a kormány tagjai vagy vezető beosztású kormányzati szereplők zsarolhatóvá váltak korrupciós ügyek miatt, akkor ön hogyan tervez fellépni, fel tud-e lépni, nem érzi-e úgy, hogy ezek az üzleti érdekeltségei bármifajta kockázatot, kitettséget jelentenek az ön számára.

Végezetül ez pedig a harmadik kérdéskör lenne, amire várom válaszát, és remélem, ez alaposabb lesz, mint amit Rogán miniszter úrtól hallottunk. Az én legfontosabb kérdésem az lenne, hogy mennyire elszánt ön a GRU-val szemben, azaz az orosz titkosszolgálatnak azzal a szervével szemben, amelyikkel kapcsolatban azért több cikk is megjelent az elmúlt években, hogy Magyarországon is aktív lehet. Olvashattunk cikkeket az idei évben is a sajtóban arról, hogy a Külügyminisztériumban is akár orosz hackercsoportok hozzáférhettek belső információkhoz, levelezéshez.

Szóval, bármilyen orosz titkosszolgálati aktivitással szembeni fellépésre mint honvédelmi miniszter mennyire lesz elszánt, mennyire támogatja akár erőforrások átcsoportosításával a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat esetében, hogy minél gyorsabban kiszorítsuk ezeket hazánkból? Mert azt gondolom, ez lenne a cél, és ha ebben a célban egyetértünk, akkor érdekelnének az esetleges tervezett lépések, hiszen a probléma valós, és a probléma jelenleg is tapasztalható. Szóval, mit teszünk azért, hogy kiszorítsuk az orosz titkosszolgálatokat hazánkból? Köszönöm szépen a válaszokat előre is.

ELNÖK: Egyéb kérdést nem látok. Miniszterjelölt úr, parancsoljon, öné a szó.

Szalay-Bobrovniczky Kristóf válaszai

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelminiszter-jelölt: Köszönöm szépen a kérdéseket. Igyekszem a kérdezők sorrendjében menni, de miután átfedések vannak, lehet, hogy majd egyes témákat egyben fogok tudni kezelni.

A KNBSZ-re vonatkozott talán az első felvetés. Hallom, hogy a bizottsággal kitűnő együttműködés volt, ennek nagyon örülök. Én természetesen a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálathoz most kívülről közelítek, és az ezzel kapcsolatos információkat a főigazgató úrtól, amennyit a jelen állapotban lehetett természetesen, hiszen még házon kívül vagyok, általánosságban megkaptam, és arra a határozott álláspontra jutottam ez alapján, hogy az egyik legprofesszionálisabb, legjobban

kiképzett, legfelkészültebb titkosszolgálat áll a honvédelmi tárca vezetése alatt; marad is itt, nem is merült fel, hogy nem, csak szeretném ezt nagyon világosan rögzíteni. Nekem személyesen maximális bizalmam van a jelenlegi vezetőben, és fenn fogom tartani azt a hagyományt, ami híres, hogy a tárcával is és a hadsereggel is kitűnő a kapcsolat. Én személyesen nagyon fogok támaszkodni erre az intézményre, ez közvetlen miniszteri irányítás alatt áll a jelenlegi SZMSZ szerint, ez így is fog maradni, és az egyik legfontosabb nemzeti kincsünknek tekintem ezt az intézményt.

A finanszírozására vonatkozóan hangzottak el kérdések. Amennyit én most erről tudhatok, az az, hogy kielégítő a finanszírozás, a működést semmilyen értelemben semmi nem veszélyezteti. Miután ez kiemelt nemzeti és nemzetbiztonsági kritérium és prioritás, biztosan állíthatom, a jövőben is így lesz, és ez vonatkozik a fejlesztésre is.

Itt többen említették a haderőfejlesztési programot, amely valamikor 2026-os számot is viselt magán. Szerintem érdemes azt hangsúlyozni, hogy nyilvánvalóan ez nem áll meg 2026-ban, hanem ez egy folyamat, ami elkezdődött, és nagy lépésekkel felértünk vagy felérünk hamarosan arra a szintre, hogy a nemzeti össztermék 2 százaléka erre fordítódik. Ezt a szintet legalább tartani fogjuk, majd a biztonsági kihívások függvényében a kormány határoz arról, hogy ez pontosan mennyi lesz, és ezen belül a KNBSZ finanszírozása, de egyébként, ha szükséges, ezen kívül is, biztosított. Tehát mondom, annyira még nem látok bele, hogy erről pontosan tudnék most beszámolni, részben pedig az ülés jellegéből fakadóan amúgy se lehetne, de ahogy most ismerem, jól láthatóak azok az irányok, amelyek felé, különösen az új típusú hadviselés, a hibrid hadviselés, a kiberhadviselés területén érdemes lesz lépni, mint ahogy minden ezzel kapcsolatos szolgálat teszi is. Én azt gondolom, itt minden a legnagyobb rendben, itt semmilyen látnivaló nincs, a KNBSZ a tárcánál marad, és végzi a maga rendkívül diszkrét, de igen fontos munkáját.

Egyetértek képviselő úrral abban, és részben ezzel válaszoltam is - a személyi állományra is természetesen ez vonatkozik -, hogy ez egy tekintélyes személyi állomány, tehát egy létszámában is tekintélyes személyi állomány. A KNBSZ-en belül dolgozni kiemelt megtiszteltetés, és egyben kiemelt szempontoknak is meg kell ahhoz felelni, hogy oda valaki bekerülhessen, legtöbbször tudomásom szerint honvédségi előélettel. Ilyenkor már látjuk a személyeket, akik ide bekerülnek régóta, és nagy fokú lojalitás jellemzi ezt az állományt. Én a magam részéről és az intézmény vezetése egészen biztosan mindent el fog követni, hogy ez a nagyon értékes, jól kiképzett állomány folyamatosan a szervezeten belül maradván fejtsse ki tevékenységét.

A miniszter úrnak természetesen visszajelzem, hogy valóban az ő intézkedéssorozataként indult meg ez a haderőfejlesztési program, és a nemes hagyományt csak folytatni fogom tudni és igyekezni. Számos ilyen releváns kérdést vetett fel miniszter úr akár a honvédelmi törvény módosítására vonatkozóan, ami talán ki is meríti itt a... - nem a törvény módosítása feltétlenül, hanem azok a működési modellbeli lehetséges irányok, amelyeket felvetett. Az alapok a mostani statútumtörvényben nagyjából látszanak, utaltam arra, hogy a tárcák kontúrjai változnak, és ha ehhez szükséges éppen a honvédelmi törvényt módosítani, akkor azt majd megteesszük. Itt a tárcaközi együttműködés is új alapokra fog kerülni. Én itt is csak azt tudom mondani, hogy miután ez egy civil vezetésű tárca lesz, itt a katonák felértékelődnek a minisztériumon kívül, a honvédség parancsnokságában, illetve a KNBSZ-nél dolgozó katonák felértékelődnek, hisz ők lesznek most a katonák, és ők fogják végezni azt a feladatot, amit mi civilek a fent említett módon támogatunk. Tehát ennek számtalan verziója és kombinációja előfordulhat, a következő hónapok munkája lesz ez.

Elnök úrnak is a KNBSZ-re és az együttműködésre vonatkoztak a kérdései. Azt hiszem, nagyjából fedtem azokat a dolgokat, amelyeket mondott.

Hajnal képviselő úr felvetésére nem bocsátkoznék, ha megengedi, ilyen definíciós, mondjuk így, párbeszédbe jelenleg; kockázat az, ami veszélyes, és oda kell figyelni mindenre. Nem ismerem Horváth úrnak az idevonatkozó véleményeit, tehát ezzel így ebben a formában nem tudok mit kezdeni. Ez egy precíz, komoly és fontos szakma, szerintem mindenki, aki az asztal körül ül és különösen a főigazgató úrra gondolok, ezen szakma összes szabályának a betartásával fog működni.

Az üzleti érdekeltségeimre vonatkozóan annyi mondanivalóm van, hogy miután komoly emberek vagyunk, ezért nem feltételezzük, hogy egy ilyen komoly feladatot az összeférhetlenségi szabályok nem betartásával kísérelnénk meg végezni. Erre parlamenti vizsgálóbizottság is és egyéb fog felállni, úgy tudom, ennek valamilyen ellenőrzési folyamata van. Megnyugtathatom afelől, hogy mindent, ami ehhez szükséges, a nemzeti üzleti gyakorlatban szokásos módon, a megfelelő jogi és egyéb tanácsadók bevonásával határidőre magától értetődően rendezni fogjuk.

A GRU-val kapcsolatos kérdéseit nem is igazán értettem, mert azt még feltételezni sem szeretném, hogy a kérdésben valami olyasmi rejlene, hogy nekem az oroszokkal szemben bármilyen módon másképpen kellene eljárnom, mint bármilyen más nemzet magyarországi tevékenységével kapcsolatban, mert minden magyarországi tevékenységgel szemben, ami történik, a legnagyobb elszántsággal és a KNBSZ kitűnő vezetésével, aki mindenféle elhárítási tevékenységet vezet, könnyörtelenül fel fogunk lépni, legyen az bármilyen nemzet képviselője.

Azt hiszem, a legfontosabb kérdéseket érintettem.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. A biztonság kedvéért megkérdezném, hogy mindenki megkapta-e a válaszokat a feltett kérdéseire. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen. Úgy látom, hogy mindenki megkapta a válaszokat. Több hozzászólási szándékot nem látok, így a határozathozatal következik.

Határozathozatal

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki támogatja Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszterre történő kinevezését. Kérem, kézfeltartással jelezzék! *(Szavazás.)* 4 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság 4 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett a miniszterjelölt kinevezését támogatta.

A bizottsági döntésről a házelnök urat haladéktalanul tájékoztatni fogjuk.

Miniszterjelölt úrnak és munkatársainak köszönjük a részvételt, további jó munkát kívánunk.

Az ülés berekesztése

Tisztelt Bizottság! Ezzel a mai bizottsági ülésünk végére értünk. Köszönöm mindenkinek a megjelenést és a részvételt.

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 20 perc)

Sas Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szűcs Dóra